Juridisch kader

Acuut Onveilig

Realisering van regionaal geïntegreerde crisisinterventie 0-100

Zorgvuldig samenwerken met
Rechtswaarborgen voor de betrokkenen

Versie 2026

CONCEPTVERSIE T.B.V. DE OORDEELSVORMENDE FASE | GROEI- EN FEEDBACKDOCUMENT

Deze rapportage op het Juridisch kader wordt nu **in de oordeelsvormende fase** aan belanghebbenden voorgelegd (november 2026 – januari 2027). In diezelfde periode vindt afstemming plaats met verschillende landelijke bestuurlijke programma's met als doel tot een agenda op samenhang te komen. Na verwerking van de opbrengst uit feedback en afstemming volgt het definitieve Beleidskompas (februari/maart 2027). Het is de onderbouwing van het besluitstuk dat door het Bestuurlijk Netwerk zorg-straf in de landelijke Stuurgroep Zorg & Veiligheid wordt geagendeerd (maart 2027). Dit is een overleg waarin naast de uitvoeringsorganisaties ook de betrokken departementen en de VNG-zitting hebben.

De hele Werkset Acuut onveilig is te vinden op https://lnzs-veiligheidvoorop.nl/magazine/veiligheid-voorop/acuut-onveilig/..

Vragen, feedback of meedoen? Weet ons te vinden:

Marieke Kleinjan (overall en werkproces) info@mariekekleinjan.nl | 06-18191995
Esther Lam (juridisch kader) esther@bakenesjuristen.nl | 06-43440817
Maarten Swagerman (businesscase) maartenswagerman@lysiasadvies.nl | 06-48523745
Rijk van Vulpen (IV zorg & veiligheid) Vr.j.van.vulpen@minjenv.nl | 06-50157358
Ieta Polman (overall en bestuurlijke verantwoordelijkheid) ietapolman@ipbegeleiding.nl | 06-53649647
Annelize de Ruiter-van Dijk (contactpersoon namens opdrachtgever) a.e.van.dijk@minjenv.nl | 06-52877396

Inhoud

Voorwoord 5

Veiligheid Voorop en doel Regionaal geïntegreerde crisisinterventie 0-100 6

Doel en inhoud richtinggevend juridisch kader 8

Doel van de handreiking 8

Voor wie is deze handreiking bedoeld 8

Handreiking als richtinggevend kader 8

Hoe zit dat juridisch? 10

Regionale verschillen en ook bestuurlijke en politieke keuzes zijn nodig 13

Juridische risico's en kwetsbaarheden in de samenwerking 18

Wet- en regelgeving en de AVG: weging van belangen en waarden 20

Rechtswaarborgen voor betrokken kinderen en volwassen 27

Stap 1: Doel van de samenwerking, met wie en doelgroep bepalen; 38

Leren van andere vormen van samenwerking 44

Stap 3: de samenwerking gaan organiseren 45

3.1 Ontwerpcriteria vaststellen: aan welke eisen/uitgangspunten moet een RGCI voldoen 45

Zorgstandaard integrale crisisjeugdzorg 46

3.2 Uitgangspunten samenwerking 46

Stap 4: wettelijke taken en inrichting samenwerking en gegevensverwerking 48

Stap 5 – Uitwerken juridische structuur en implementeren RGCI/CIT 0-100 52

Juridische kaders geïntegreerde regionale crisisinterventies 52

Verdere afspraken maken over de concrete invulling van de samenwerking 53

Stap 6 – Scenario's wijze van inrichting 60

Stap 7 - Monitoring, evaluatie en doorontwikkeling 67

Bijlage 1. Overzicht wettelijke taken en grondslagen gegevensverwerking 68

Bijlage 2: Model-/voorbeeld documenten 85

Voorwoord

Een veilige omgeving is de basis voor een gezonde ontwikkeling, fijne relaties en een goed toekomstsperspectief. Door een samenloop van problemen kan onveiligheid ontstaan in een (thuis-)situatie. Soms is hierbij sprake van acute onveiligheid voor een persoon zelf of voor andere personen. Snel en adequaat handelen kan dan nodig zijn, om de situatie niet verder te laten escaleren. Om personen direct in veiligheid te brengen en zonodig hulp en steun te organiseren, bescherming te bieden en/of een grens te stellen.
De aanpak vraagt om samenwerking tussen verschillende organisaties Werken aan veiligheid is een gezamenlijke verantwoordelijkheid. De huidige versnippering verhindert dat. Daarom werken we in deze meerjarige opdracht stap voor stap een andere manier van werken uit, inclusief een landelijk kader, regionale doorontwikkeling, formeel eigenaarschap en samenhangende randvoorwaarden. In 2023 op de why, in 2024 op de how en nu in 2025-2026 op de what. We maken ons op voor besluitvorming in 2027, op beleid en randvoorwaarden als constructieve basis voor doorontwikkeling en realisatie van een aanpak die constructief bijdraagt aan veiligheid.

'We' is daarbij een voortdurend groeiende en brede groep van professionals, managers, bestuurders, beleidsmakers, ondersteuners in het veld van zorg & veiligheid, vanuit de kernorganisaties als de politie, de GGZ, Veilig Thuis, de jeugdzorg en jeugdbescherming, de gemeenten en het voorliggend veld, vanuit de ministeries en de VNG. Het zijn de direct betrokkenen, vertegenwoordigd vanuit ervaringsdeskundigheid, gehoord in casusreviews en onderzoek, gezien en gekend door hun begeleiders. En de toegevoegde projectleiders die ondersteuning geven aan de ontwikkeling.
Het resultaat van alle vormen van inbreng en overleg is de beste stap vooruit die we nu in de oordeelsvormende fase voorafgaand aan de besluitvorming kunnen voorleggen. Het is geen ideaaltypisch 'gouden' ontwerp dat ver op de horizon ligt, gouden appels kun je niet eten. Geen blauwdruk, maar groeidocument. Het is uitvoerbaar materiaal dat ons dichter bij het werken vanuit de bedoeling brengt. En hoe dichterbij we kunnen komen, hoe beter het wordt.

Daarom in het voorwoord dank en eer aan iedereen die bijdraagt en mede-eigenaar is van het resultaat. Blijf aangehaakt, kritisch, verwachtingsvol, gemotiveerd. Zet door.

Bestuurlijk netwerk zorg-straf, team Acuut onveilig, Marieke Kleinjan, Ieta Polman, Esther Lam, Maarten Swagerman, Rijk van Vulpen.

Veiligheid Voorop en doel Regionaal geïntegreerde crisisinterventie 0-100

Het Landelijk Netwerk Zorg & Straf (LNZS) is een samenwerkingsverband van politie, Openbaar Ministerie (OM), Veilig Thuis (VT), de reclassering(3RO) en de Raad voor de Kinderbescherming (RvdK). Binnen dit netwerk werken deze organisaties structureel samen aan de aanpak van huiselijk geweld en kindermishandeling. De kern van deze samenwerking is: zorg en straf worden niet los van elkaar ingezet, maar vanaf het eerste moment op elkaar afgestemd.

Binnen Veiligheid Voorop werken Veilig Thuis, politie, Openbaar Ministerie, Raad voor de Kinderbescherming en Reclassering vroegtijdig en intensief samen bij de aanpak van huiselijk geweld en kindermishandeling. Door verschillende expertise, mogelijkheden en informatie met elkaar te verbinden, kan beter worden bepaald wat nodig is voor de veiligheid en kunnen acties en interventies vanuit zorg en straf op elkaar worden afgestemd. Patronen en risico's kunnen eerder worden herkend en organisaties kunnen gezamenlijk beoordelen wat nodig is om de veiligheid te realiseren. Informatiedeling is daarmee geen doel op zich, maar een noodzakelijke voorwaarde om de samenwerking goed te kunnen uitvoeren. Het niet delen van relevante informatie kan daarom óók risico's hebben. Wanneer informatie bij afzonderlijke organisaties blijft, kan een onvolledig beeld ontstaan, kunnen risico's worden onderschat en kunnen noodzakelijke interventies te laat of onvoldoende op elkaar afgestemd worden. De basis voor Veiligheid Voorop is de visie *gefaseerd samenwerken aan veiligheid*. Eerst wordt gewerkt aan het stoppen van het geweld en het realiseren van directe veiligheid. Vervolgens wordt gewerkt aan het aanpakken van de risicofactoren die de onveiligheid in stand houden en aan herstel. De samenwerking binnen Veiligheid Voorop draagt daarmee bij aan het realiseren van directe en vervolgens stabiele en duurzame veiligheid.

Er is een crisis als er acuut fysiek gevaar is of dreigt en de betrokkenen in veiligheid gebracht moeten worden. Het doel in deze fase is helder: het geweld stoppen en betrokkenen onmiddellijk in veiligheid brengen.

Acute onveiligheid vraagt om een domeinoverstijgende aanpak, omdat dat niet vanuit één organisatie of domein kan worden opgelost. Binnen de **Regionaal Geïntegreerde Crisisinterventie 0-100** werken organisaties uit het sociaal domein, zorg, veiligheid en straf vanuit hun eigen taken, verantwoordelijkheden en bevoegdheden samen aan één gezamenlijk doel: **veiligstellen nu, directe veiligheid en een zorgvuldige overdracht naar passende hulp en ondersteuning**
Om hiertoe te komen wordt gestreefd naar een RGCI 0-100. Deze is 24/7 bereikbaar én beschikbaar voor crisisvragen waar het gaat om (vermoedens van) ontwikkelingsbedreiging, huiselijk geweld, kindermishandeling en/of verward gedrag. De bedoeling is dat CIT 0-100, de meldkamer, HAP/spoedplein, en V-GGZ als crisisdiensten die 24/7 bereikbaar en beschikbaar zijn geïntegreerd gaan samenwerken. De V-GZZ is rechtstreeks te benaderen door politie/ ambulance/ (huis)artsen en hun eigen V-GGZ-cliënten en/of naasten. Het CIT 0-100 kan contact opnemen met de triagist van de V-GGZ voor consultatie of het voeren van een driegesprek samen met de politie.

Het **Crisisinterventieteam 0-100 (CIT 0-100)** is 24/7 bereikbaar en beschikbaar voor professionals en inwoners van 0 tot 100 jaar en combineert expertise op het gebied van huiselijk geweld, kindermishandeling, ontwikkelingsbedreiging, jeugd- en volwassenenproblematiek en verward of onbegrepen gedrag. Het CIT 0-100 biedt één geïntegreerde toegang, voert triage en veiligheidsbeoordelingen uit en organiseert waar nodig direct passende interventies, maatregelen en vervolgzorg.

Werkproces

Voor het Regionaal geïntegreerde crisisinterventie 0-100 is een werkproces en kwaliteitskader in ontwikkeling. Voor meer informatie hierover wordt verwezen naar deze documenten.

Doel en inhoud richtinggevend juridisch kader

Doel van de handreiking

De juridische handreiking biedt een overzicht van de relevante juridische kaders voor een RGCI. Het document geeft richting en bevat praktische handvatten voor de stappen die in dit proces nodig zijn. Daarnaast beoogt deze handreiking bij te dragen aan het bieden van comfort en bevorderen van een waar nodig eenduidige en consistente werkwijze binnen en tussen regionale crisisinterventieteams.
Deze handreiking staat niet op zichzelf. Binnen Veiligheid Voorop zijn voor verschillende vormen van samenwerking al werkwijzen, handreikingen en afspraken ontwikkeld, zoals 'Samen op in acuut', 'Samenwerken bij strafbare kindermishandeling', 'Actie (gericht) overleg' en 'Gezamenlijke aanpak HG met VT & ZSM'.[1] Ook is er een handreiking 'Gegevensdeling binnen Veiligheid Voorop'[2]. De juridische handreiking RGCI' vervangt deze handreikingen niet. Waar voor een specifieke werkwijze aanvullende afspraken gelden, worden deze in samenhang met deze handreiking toegepast. Ook wordt zoveel mogelijk aangesloten bij landelijk ontwikkelde kaders voor gegevensdeling.

Voor wie is deze handreiking bedoeld

De handreiking is bedoeld voor alle organisaties en professionals die betrokken zijn bij de ontwikkeling, inrichting en implementatie van een regionaal crisisinterventieteam (CIT), of die hiervoor een opdracht hebben gekregen. Hierbij kan gedacht worden aan de bestuurders, beleidsmakers, projectleiders, managers, juristen, privacy-experts, uitvoerend professionals en vertegenwoordigers van samenwerkende organisaties.

Handreiking als richtinggevend kader

Deze handreiking is bedoeld als een richtinggevend kader en beoogt houvast en comfort te bieden bij de inrichting en uitvoering van het vormen van een CIT 0-100 en een regionale crisisinterventie, waarbij regio's de inhoud vertalen naar hun eigen context.

Disclaimer: een geïntegreerd RGCI is nog volop in ontwikkeling. De juridische handreiking zal waar nodig verder worden aangepast/ingevuld op basis van de ontwikkelingen en bevindingen over wat wel/niet werkt.

---

[1] https://lnzs-veiligheidvoorop.nl/magazine/veiligheid-voorop/home/ .

[2] Deze is nog in ontwikkeling en nog niet gepubliceerd.

Vragen en zorgen….

Hoe zit dat juridisch?

Hieronder zal een korte reactie worden gegeven op de in de tekening gestelde vragen en zorgen. Verderop in de handreiking zal meer uitgebreid op de juridische kaders bij samenwerking worden ingegaan.

- Mag samenwerking in een RCGI 0-100 wel van de wet en de AVG? → Ja, het is mogelijk om binnen de huidige juridische kaders samen te werken in situaties van (dreigende) acute onveiligheid. En om informatie met elkaar uit te wisselen. Maar het moet wel op zorgvuldige manier gebeuren en dus is niet alles mogelijk en passend om te doen. Onderdeel van de samenwerking is het uitwisselen van signalen en informatie over kinderen en volwassenen. Ook kunnen er meldingen over iemand anders worden gedaan. Deze handelingen vormen een inbreuk op iemand gezins- en privéleven. Daarom moet goed uitgelegd kunnen worden waarom dit noodzakelijk is. De samenwerking en het uitwisselen van informatie moeten in verhouding staan tot het doel dat hiermee wordt beoogd. Dat betekent dat o.a. dat het doel van de samenwerking duidelijk moet zijn (zie hierboven bij de inleiding over Veiligheid Voorop), welke informatie op welk moment noodzakelijk is om te delen en wie welke informatie ontvangt en registreert. Ook moet de rechtsbescherming voor kinderen en volwassenen worden geborgd. De AVG, internationale verdragen en Nederlandse wet- en regelgeving bieden hiervoor de kaders.

- Er is geen grondslag, dus dit kan niet → De Europese verordening gegevensbescherming (AVG) bepaalt dat er een grondslag (goede reden) moet zijn om als organisatie persoonsgegevens te mogen verwerken (verwerkingsgrondslag). De AVG noemt hiervoor zes grondslagen (zie verder onder 'Wet- en regelgeving en de AVG). Om te kunnen bepalen wat de grondslag is, moet gekeken worden naar de Nederlandse wet- en regelgeving en de wettelijke taken en bevoegdheden van organisaties. Deze zijn vaak algemeen omschreven en beschrijven vaak niet hoe deze concreet moeten worden uitgevoerd en met wie hierbij mag worden samengewerkt. Dat kan leiden tot de vraag of er dan wel een AVG-grondslag is om informatie met elkaar uit te wisselen bij samenwerking? En past het doel waarvoor een organisatie persoonsgegevens heeft verzameld, wel bij het doel van waarvoor ze worden gebruikt in de samenwerking (doelbindingsbeginsel van de AVG)? Deze vragen kunnen verschillend worden beantwoord en dat kan leiden tot onduidelijkheid over of het uitwisselen van informatie met anderen dan wel mogelijk is. Belangrijk is dat uitvoerend professionals het conform voelen en krijgen om samen te werken en hierbij informatie met elkaar uit te wisselen. Van belang is daarom dat juristen en privacy-experts goed en tijdig worden betrokken bij ontwikkelingen en er overeenstemming bestaat over de uitleg en toepassing van de AVG en juridische kaders. Verschillende initiatieven zoals de Taskforce gegevensdeling van het Ministerie van Justitie en Veiligheid zijn en ontwikkeling van (juridische) handreikingen zijn erop gericht om hieraan bij te dragen. Ook deze Juridische handreiking is hierop gericht.

- Welke rechten hebben cliënten? → Volwassen en kinderen (afhankelijk van de leeftijd) hebben verschillende rechten zoals het recht om te weten of een organisatie persoonsgegevens over ze verwerkt en welke gegevens dat zijn. Ook hebben ze een recht op inzage in hun persoonsgegevens en mogen ze verzoeken informatie te vernietigen. Ook is er een recht op het indienen van een klacht. Deze rechten moet ook uitgeoefend kunnen worden. Daarom is het van belang om in samenwerking ook afspraken te mane over hoe om te gaan met klachten en inzageverzoeken e.d. En moet in casuïstiek waar minderjarige kinderen bij betrokken zijn op grond van artikel 3 IVRK de belangen van het kind een eerste overweging zijn. Daarnaast is het bij samenwerking van belang om de betrokken kinderen en volwassen goed te informeren en te betrekken, zodat ze niet het gevoel dat er 'over' ze wordt gepraat, maar 'met ze wordt samengewerkt';

- Samenwerken: gewoon doen want zo helpen we mensen sneller en beter → Belangrijk is om het doel van een RGCI en CIT 0-100 scherp te hebben en te houden. Samenwerking is geen doel op zich, maar een middel om mensen die te maken hebben met (acute) onveiligheid en/of meerdere problemen sneller en beter te kunnen ondersteunen en beschermen. Dat dit niet eenvoudig is komt mede door de wijze waarop het stelsel is ingericht met verschillende domeinen, (toezicht) kaders en financiering die met name bij mensen die meerdere problemen hebben, knellen. De hiervoor benodigde expertise, ondersteuning, bevoegdheden zijn nu versnipperd georganiseerd. Vanuit de situatie zoals die is, zullen we samen naar nieuwe wegen moeten zoeken om tot een betere ondersteuning en bescherming te kunnen komen. Dat is niet eenvoudig, maar wel noodzakelijk. En dus ja doen wat nodig is, maar wel met de hiervoor benodigde zorgvuldigheid;

- Wij willen wel, maar de ander doet moeilijk → Goed samenwerken is niet altijd eenvoudig. Samenwerking begint met een gezamenlijke commitment op de maatschappelijke opdracht en het samen organiseren van de hiervoor benodigde voorwaarden. Ontbreken deze voorwaarden, dan zal dat belemmerend werken voor een goede samenwerking. Wordt ervaren dat de ander moeilijk doet, dan is het van belang om met elkaar in gesprek te gaan over waar de twijfel zit bij de ander en samen te bespreken wat er nodig is om de twijfel weg te nemen. En wat er voor nodig is om gezamenlijk wel stappen voorwaarts te zetten. In de handreiking worden kaders aangereikt om de samenwerking goed te organiseren;

- Wat als er een klacht komt? Wat is dan mijn rechtsbescherming? → Samenwerken kan best spannend zijn met name voor professionals met een beroepsregistratie waar het tuchtrecht onderdeel van uitmaakt. Zij zijn degene die met een melding over acute onveiligheid aan de slag moeten gaan en hierbij te maken kunnen krijgen met agressie. En via het tuchtrecht aan zijn spreken op hun handelen. Een tuchtprocedure is spannend voor professionals en zij kunnen worden geconfronteerd met een (vergaande) maatregel. Bestuurders, juristen, beleidsmedewerkers, privacy-expert, toezichthouders e.d. hebben hier niet mee te maken, maar zijn wel degene die gaan over de

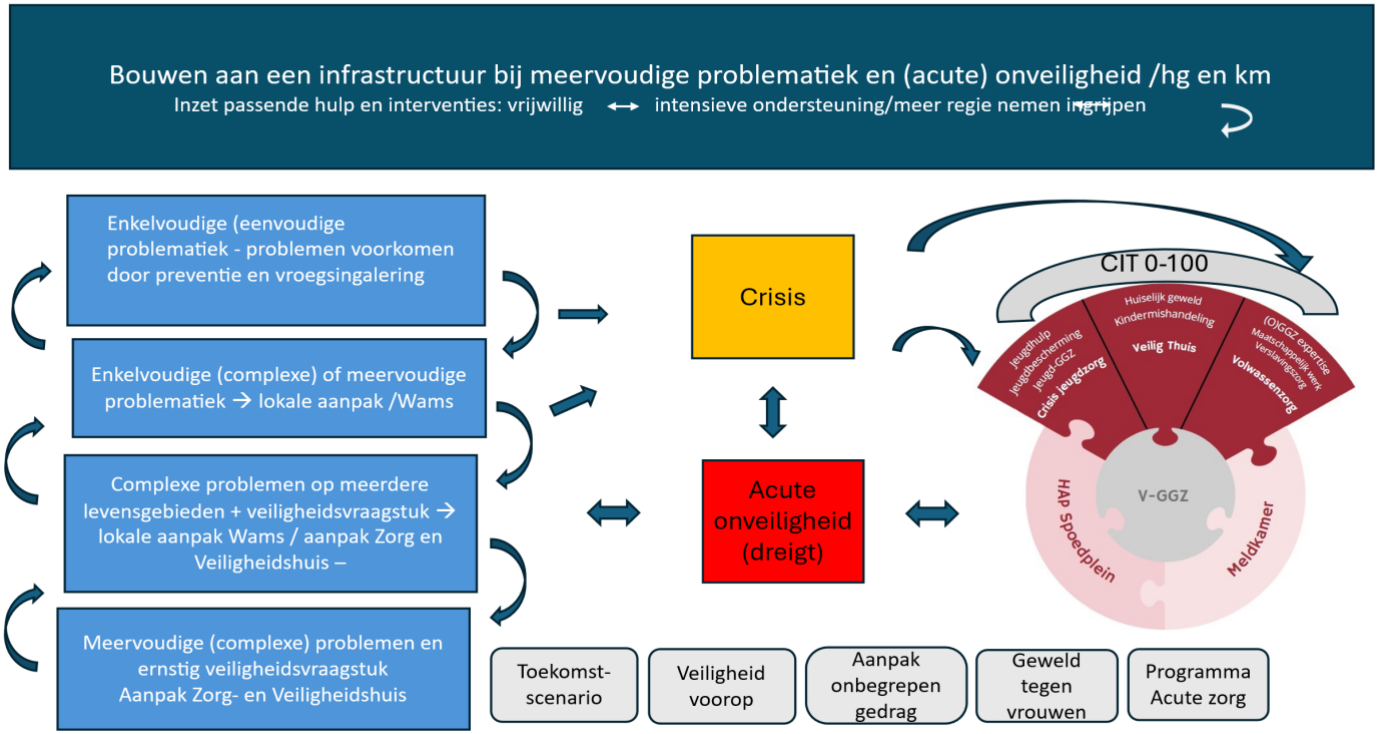
afspraken, het beleid maken, toezichtkaders ontwikkelen e.d. Bij de inrichting van de samenwerking is het belangrijk om oog te hebben voor dat de collega's in de uitvoering zich goed ondersteund voelen en het comfort voelen om te handelen;

- Hoe zit het met toestemming en mijn beroepsgeheim? → Bij samenwerking wordt samengewerkt vanuit de bestaande wettelijke kaders. Voor professionals met een (medisch) beroepsgeheim c.q. geheimhoudingsplicht betekent dit, dat uitgangspunt is dat zij alleen met toestemming van de cliënt informatie mogen uitwisselen. Dat wordt door andere professionals wel eens als belemmerend ervaren met name in de samenwerking binnen zorg en veiligheid. Het beroepsgeheim heeft een maatschappelijke functie, te weten het waarborgen van een laagdrempelige toegang tot hulpverlening. Er zijn wettelijke gronden om ook zonder toestemming informatie met derden te delen zoals met Veilig Thuis, maar dat vraagt om het maken van een professionele afweging. Het goede gesprek voeren over wat je over en weer nodig hebt van elkaar aan informatie draagt bij aan het kunnen maken van een goede afweging. Heb je bijvoorbeeld informatie nodig over of je ergens rekening mee moeten houden als je iemand benadert en/of daar langsgaat, dan is het hiervoor niet noodzakelijk om te weten welke diagnoses iemand heeft.

  Binnen het vrijwillig kader wordt gewerkt op basis van toestemming/instemming van degene die hulp of ondersteuning nodig heeft en voor het inzetten van (jeugd)hulp of een medische behandeling is toestemming nodig. In acute situaties kan ook zonder toestemming worden gehandeld, maar toestemming blijft uitgangspunt. Als het gaat om inzetten van jeugdhulp voor een jeugdige jonger dan 16 jaar is (mede) toestemming nodig van de ouder(s) met gezag. Ouders met gezamenlijk gezag kunnen hierover van visie verschillen en daarom het inzetten van jeugdhulp belemmeren. Wat kan en mag er dan? Of hoe zit dat met toestemming van een volwassenen die een mentor of bewindvoerder heeft? In de handreiking worden hiervoor de belangrijkste juridische kaders aangereikt.

  Begrip voor elkaars kaders en elkaar op een juiste manier bevragen om informatie draagt bij aan een goede samenwerking. En dat laatste is een voorwaarde om daadwerkelijk tot stappen te kunnen komen om het doel van de samenwerking te kunnen bereiken.

- Waarom is dit nodig? Er zijn al zoveel ontwikkelingen → Hierboven is onder 'Veiligheid Voorop' toelicht wat het doel van de samenwerking is. Er zijn inderdaad veel verschillende ontwikkelingen: niet alleen binnen Veiligheid Voorop, maar ook het Toekomstscenario kind- en gezinsbescherming, Hervormingsagenda Jeugd, ontwikkelingen rond geweld tegen vrouwen e.d. zijn gericht op samenwerking en een betere ondersteuning van kinderen en volwassenen die te maken hebben met onveiligheid of behoefte hebben aan hulp en ondersteuning. Het is daarom met elkaar puzzelen hoe de verschillende ontwikkelingen goed op elkaar kunnen gaan aansluiten en wat een passende infrastructuur van de verschillende samenwerkingen en wettelijke kaders is (zie ook de tekening hieronder).

Regionale verschillen en ook bestuurlijke en politieke keuzes zijn nodig

- De wijze waarop taken worden uitgevoerd en wordt samengewerkt, verschilt per regio en organisatie. Dat betekent dat in sommige regio's al een verdergaande vorm van samenwerking rond situaties van acute onveiligheid en in andere regio's hier nog geen sprake van is of het anders is georganiseerd;
- In het licht van schaarste aan financiële middelen, personeel en beschikbare hulp en opvang zullen er keuzes moeten worden gemaakt over de verdeling van deze middelen. Maar hoe? Doen wat we altijd deden en wat vertrouwd voelt, werkt niet meer. Dat betekent keuzes durven maken over een andere inrichting van taken, bevoegdheden en expertises en qua inzet van de politie en (de schaarse) uitvoerend professionals;

- Er zijn verschillende samenwerkingen met ieder een eigen doelgroep, hetgeen leidt tot een gefragmenteerd en complex veld van meldpunten en overlegtafels;[3]
- Gezien de doelgroep van een RGCI is het van belang om – in ieder geval- aan te sluiten bij ontwikkelingen binnen het programma Grip op onbegrip en het Toekomstscenario kind- en gezinsbescherming. Beide programma zijn (vrij) recent een andere fase ingegaan;[4]
- Voor een RGCI/CIT 0-100 wordt als meest logische schaalgrootte voor deze samenwerking de Veiligheidsregio gezien. Onderdeel van het Toekomstscenario is de ontwikkeling van een Regionaal Veiligheidsteam (RVT) als een decentraal aangestuurde, publiekrechtelijke organisatie(overheidsorganisatie met eigen wettelijke taken en plichten) op de schaal van de 25 veiligheidsregio's. De bedoeling is dat hierin de (meeste) functionaliteiten van Veilig Thuis, de Gecertificeerde Instelling en taken van de Raad voor de Kinderbescherming worden samengevoegd. Omdat deze organisaties een wettelijke taak hebben als het gaat om onveiligheid/een ontwikkelingsbedreiging zal moeten worden bekeken hoe het RVT en RGCI zich tot elkaar gaan verhouden. Een centrale rol van het RVT binnen een RGCI/CIT zou dan een keuze kunnen zijn;
- Samenhang meldpunt niet acute zorg: Om te voorkomen dat dit twee los van elkaar staande 'eilanden' worden, is het ook van belang om keuzes te maken over de wijze van samenwerking- en samenhang hiertussen;
- In de Wet aanpak meervoudige problematiek sociaal domein wordt een gecoörineerde aanpak bij meervoudige problematiek geregeld. Bij complexe casuïstiek verloopt het opstellen van een gezamenlijk plan van aanpak via de Zorg- en Veligheidshuizen waarop de Wet gegevensdeling samenwerkingsverband (WGS) van toepassing is. Acute situaties lopen (veelal) via bestaande crisisidiensten, dus ook goed om de samenhang tussen de verschillende aanpakken goed in kaart te brengen.

[3] Gegevensdeling in sociaal, zorg en veiligheidsdomein, Léon Sonnenschein en Hans Versteeg uitgegeven door Platform sociaal domein november 2023

[4] https://www.voordejeugdenhetgezin.nl/documenten/2026/07/08/veranderstrategie-toekomstscenario-kind-en-gezinsbescherming

Wat is een RGCI/CIT 0-100 juridisch gezien?

- Een RGCI/CIT 0-100 bestaat uit verschillende vormen van samenwerking: er is een CIT 0-100 dat bestaat uit samenwerking tussen verschillende organisaties en om samenwerking tussen verschillende crisis/spoeddiensten uit verschillende domeinen (Wmo, jeugd, justitie, ggz);
- Het gaat hierbij om het samenbrengen van kennis, informatie, bevoegd- en verantwoordelijkheden. Door het samenbrengen van expertise en bevoegdheden en informatie ontstaat een vollediger beeld van de situatie. Patronen en risico's kunnen zo eerder worden herkend en gezamenlijk kan beter worden beoordeeld wat nodig is om de veiligheid te realiseren. Uitgangspunt is dat elke partij binnen de samenwerking bijdraagt vanuit zijn eigen taken, bevoegdheden en verantwoordelijkheden. Dat geldt ook voor het (medisch) beroepsgeheim/geheimhoudingsplicht. Deze zijn nu bij verschillende organisaties/crisisdiensten belegd en worden nu als het ware aan elkaar geplakt;
- Hoewel de Jeugdwet en Wmo 2015 geen kaders kennen voor een crisisdient, is het college wel verantwoordelijk om ook in spoedeisende situaties jeugdhulp, maatwerkvoorziening en verblijf in te zetten. Ook een kinderbeschermingsmaatregel kan met spoed worden ingezet en Veilig Thuis moet 24 uur per dag beschikbaar en bereikbaar zijn (zie ook bijlage 1).
- Een RGCI 0-100 beschikt over één of meer meldpunt waar de meldingen over acute onveiligheid binnenkomen. De meeste meldpunten voeren één specifieke wettelijke taak uit, zoals het meldpunt Veilig Thuis. Veilig Thuis heeft als wettelijke taak het fungeren als meldpunt huiselijk geweld en kindermishandeling (waarbij wel gegevensuitwisseling kan vinden binnen zowel het zorg- als veiligheidsdomein). Opmerking hierbij behoeft dat het doen van een melding over iemand anders een inbreuk is op iemands gezins- en privéleven en daarom vraagt om duidelijke kaders. Veilig Thuis en de procedure voor inzet van verplichte geestelijke gezondheid kennen een wettelijke meldpunt.[5] Ook voor 112 meldingen geldt dat deze door eenieder kunnen worden gedaan. Het meldpunt zorgwekkend gedrag kent vooralsnog geen specifieke wettelijke regeling, maar krijgt deze wel bij de inwerkingtreding van de Wet aanpak meervoudige problematiek sociaal domein Wams). Als een wettelijke regeling ontbreekt zal gebruik moeten worden gemaakt van de gecombineerde taken en zorgplichten van college b en w, de burgemeester en eventuele andere partijen om de juridische basis voor gegevensverwerking te creëren. Het bepalen van

[5] Artikel 4.1.1. lid 2 sub a juncto artikel 4.1.8 Uitvoeringsbesluit Wmo 2015 en artikel 5:2 Wet verplichte geestelijke gezondheidszorg (Wvggz).

ontwerpcriteria helpen hierbij (zie ook verder hierna bij het inrichting van de samenwerking). Zoveel mogelijk aansluiten bij bestaande meldpunten en structuren maakt de juridische onderbouwing eenvoudiger;

- Zowel een RGCI als een CIT vormen een knooppunt: verschillende partijen uit verschillende domeinen komen samen en wissen informatie uit. Het gaat hierbij om meldpunten en overlegtafels. Voor overlegtafels en meldpunten is een landelijk generiek werkproces ontwikkeld. Het werkproces bestaat uit de volgende fasen: start aanmelding vanuit taken aanmelder – fase 1: Aanmelding en intake – fase 2: Triage en voorbereiden casusoverleg, fase 3. Casusoverleg + uitvoering Plan van aanpak en uitvoeren casusregie – fase 4: Afschaling. Iedere fase kent een eigen doel en op basis daarvan kan worden bepaald welke informatie noodzakelijk is om te verwerken. Het werkproces (aangeduid als de taken) zoals dat tot nu toe is ontwikkeld voor het RGCI/ CIT 0-100 kent ook vergelijkbare fasen/stappen. Van belang is om per stap het doel hiervan vast te stellen, te bepalen wie hierbij nodig zijn en welke gegevensverwerking hierbij noodzakelijk is en wat het resultaat van deze fase kan zijn;[6]
- Het uitvoeren van de deze taken/processtappen gebeurt gezamenlijk om zo sneller en beter vast te kunnen stellen wat er nodig is en met welke snelheid. Het gaat bij de ontvangst van een melding om een fase van ‘nog niet (goed) weten wat er aan de hand is en welke inzet nodig is’. Door dit gezamenlijk te doen, kan sneller en beter worden ingeschat wat er aan de hand is en welke acties nodig zijn;
- Er moeten afspraken worden gemaakt over wie wat wanneer en waar registreert. Ook zal afgesproken moeten worden of en wat de anderen hierover registeren. Is er sprake van gezamenlijke verwerkingen die voor alle partijen van belang zijn? Dan zullen er afspraken moeten worden gemaakt over waar dit wordt geregistreerd: ieder in het eigen registratiesysteem of vindt de registratie hiervan gezamenlijk plaats? Dan zal afgesproken moeten worden waar deze registratie plaatsvindt. Dat kan in een aparte ‘bak’ van een registratiesysteem van één van de deelnemers zijn. Nog nader uitgewerkt zal worden welke gegevensverwerkingen noodzakelijk zijn om te verwerken (waaronder ook de bekendheidscheck) en de specifieke grondslagen;
- Over de samenwerking met HAP Spoedplein en de meldkamer politie, ambulance en brandweer zullen ook nog nadere afspraken worden gemaakt;
- Is het voor het goed functioneren van het CIT 0-100 van belang dat medewerkers van de verschillende organisaties ook taken van de andere kunnen doen/waarnemen? Dan zullen hier nadere afspraken over moeten worden gemaakt en kunnen er via uitbesteding van

[6] Zie ook ‘Gegevensdeling in sociaal, zorg- en veiligheidsdomein, Léon Sonnenschein en Hans Versteeg, november 2023.

werk/mandaten/volmacht/machtiging taken bij een andere organistie worden belegd. Bijvoorbeeld aan Veilig Thuis of een andere organisaties wordt door het college het mandaat verleend voor besluiten tot toekenning van (bepaalde vormen van) jeugdhulp. Met elkaar zal verkend moeten worden welke constructies het best passend en mogelijk zijn;

- Een organisatie kan naast de wettelijke taken en bevoegdheden ook andere (wettelijke) taken uitvoeren. Bijvoorbeeld Veilig Thuis voert ook taken voor een andere doelgroep uit of een GI die een crisisdienst uitvoert en daarbij namens het college ook in het vrijwillig kader met spoed jeugdhulp kan inzetten. Als deze taken niet passen binnen de eigen wettelijk taken noemt we dit ook wel een 'plustaak'. Het uitvoeren van een plustaak vraagt om afspraken over wie waarvoor (verwerkings)verantwoordelijkheid, mandaat en vraagt en om een van de eigen wettelijke taken gescheiden registratie[7];

Hierna zal nog nader worden ingegaan op vragen en dilemma's rond de juridische kaders en de kaders voor een zorgvuldige samenwerking worden geschetst.

[7] Zie als voorbeeld de factsheet hierover voor de Zorg- en Veiligheidshuizen: https://www.zorgenveiligheidshuizen.nl/nieuws/factsheet-basistaken-en-plustaken/.

Juridische risico's en kwetsbaarheden in de samenwerking

- Samenwerken kent vele facetten en afhankelijkheden. Dit maakt samenwerken kwetsbaar. Een RGCI 0-100 kent geen eigenstandig wettelijk kader. De rechtsgrond om te mogen handelen volgt uit de wettelijke taken en kaders van de deelnemende partijen en daarmee ook de grondslag voor de gegevensverwerking. Of samengewerkt mag worden in een samenwerking zoals een RGCI 0-100 is niet expliciet wettelijk geregeld. Er zijn verschillende visies of dit op deze manier wel kan en wenselijk is. Is de visie dat het juridisch gezien niet mag/past? Dan zou de conclusie kunnen zijn dat er onrechtmatig wordt gehandeld en gegevens worden gedeeld. Van belang hierbij is wel om ook mee te wegen of hiermee ook goed uitvoering van de wettelijke taken kan worden gegeven;
- Er zijn verschillende beelden over wat het RGCI 0-100 inhoudt en verwachtingen over wat dit oplevert;
- Er zijn geen duidelijke afspraken gemaakt over de invulling van de samenwerking en hierdoor zijn er over en verweer verschillende/verkeerde verwachtingen;
- Er is geen duidelijk werkproces ontwikkeld, zodat niet uitgelegd kan worden hoe er wordt samengewerkt en welke informatie op welke moment noodzakelijk is;
- Er wordt door betrokken jeugdigen en volwassen ervaren dat er ten onrechte of te veel gegevens worden gedeeld en dit leidt tot een negatief imago van een RGCI 0-100;
- De randvoorwaarden zoals financiën, voldoende personele bezetting, afspraken over registratie e.d. zijn goed geborgd, waardoor het niet lukt om het RGCI 0-100 goed draaiende te krijgen of te houden;
- Voor jeugdigen en volwassen die een melding doen of over wie wordt gemeld is niet duidelijk wat een RGCI 0-100 is en doet;
- Professionals binnen het RGCI 0-100 ervaren ongemak over de wijze van samenwerken en hebben zorg over een eventuele 'aansprakelijkstelling' via het tuchtrecht.
- …..

Dilemma's rond samenwerking: vaak geen juridisch knelpunt

Het stelsel is onderverdeeld in verschillende domeinen met eigen organisaties met eigen wettelijke, financiële, beleids-, toezichts- en professionele kaders en waarden en begrippen. In situaties waarin sprake is van onveiligheid in de thuissituatie of rond mensen met verward of onbegrepen is samenwerken en uitwisselen van informatie en signalen over mogelijke onveiligheid tussen organisaties en vanuit verschillende domeinen nodig is als sprake is van meervoudige problematiek. Maar 'het stelsel' is niet ingericht op een integrale samenwerking en uitwisseling van informatie. Dit leidt tot:

- Onduidelijkheid over de bedoeling en noodzaak van samenwerken;
- Verschillende meningen, visies over de inhoud van de eigen wettelijke taken en verantwoordelijkheden;
- Verschillende beelden en mening over de taken van de ander;
- Verschillende visies over de betekenis en toepassing van de AVG en andere privacy kaders;
- Verschil van inzicht over wat er nodig en mogelijk is;
- Verschillende mensbeelden, normen en waarden;
- Verschillende perspectieven, belangen en verantwoordelijkheden: politiek, college b en we, een uitvoerend professional, jurist, privacy-expert, beleidsmedewerker, bestuurder, financieel verantwoordelijke e.d. hebben allen een eigen taak en perspectief;
- Maar ook emoties als zorgen over wat dit betekent voor de eigen functie of weerstand tegen (weer een) veranderingen kunnen hierbij een rol spelen.

Dit maakt samenwerking, gesprekken hiervoor en tot goede afspraken hierover komen niet eenvoudig. Van belang is om hierbij te onderscheiden wat een juridische vraag en/of knelpunt is, dan wel meer gaat om een inrichtingsvraagstuk, verschillende verwachtingen, handelingsverlegenheid, onduidelijk opdracht e.d.

Het doel is helder: in de toekomst beschikt elke regio over een RGCI 0-100 dat inwoners snel, transparant en deskundig helpt in crisissituaties. De uitdaging zit vooral in het 'hoe' hierbij goed samengewerkt kan worden.

Wet- en regelgeving en de AVG: weging van belangen en waarden

Bij wet- en regelgeving kan een onderscheid worden gemaakt tussen Internationale Verdragen (zoals het Europees Verdrag voor de rechten van de mensen (EVRM), Kinderrechtenverdrag (IVRK) en Verdrag van Istanbul), Europese verordening gegevensbescherming (AVG) en Nederlandse wet- en regelgeving. Daarnaast zijn er nog verschillende professionele kaders. Wet- en regelgeving regelen de rechten en vrijheden van mensen en bedrijven en de rol van de overheid. Het regelen hiervan biedt duidelijkheid over we de dingen in het land regelen en organiseren (rechtszekerheid). Beleidsregels vullen meer concreet in hoe een bepaalde taak of bevoegdheid wordt uitgevoerd. De wettelijke taken en bevoegdheden bieden de grondslagen voor organisaties om te kunnen handelen. Hieronder wordt een opsomming gegeven van de relevante wettelijke kaders zoals geregeld in de Nederlandse wet- en regelgeving. Er zijn ook internationale verdragen/-verordeningen die belangrijke kaders bevatten voor de samenwerking en uitvoering van een CIT0-100 en een geïntegreerde samenwerking. De belangrijkste kaders op een rijtje:

Algemene kaders: internationale kaders	❖ In Internationale Verdragen (o.a. artikel 8 EVRM) en de Grondwet is bepaald dat iedereen recht op respect voor zijn privéleven, zijn familie- en gezinsleven, zijn woning en zijn correspondentie. Ingrijpen hierin is alleen toegestaan als dat in de Nederlandse wet is bepaald en 'in een democratische samenleving noodzakelijk is in het belang van de nationale veiligheid, de openbare veiligheid of het economisch welzijn van het land, het voorkomen van wanordelijkheden en strafbare feiten, de bescherming van de gezondheid of de goede zeden of voor de bescherming van de rechten en vrijheden van anderen. Dat betekent dat in de wet- en regelgeving in Nederland moet zijn vastgelegd wanneer en onder welke voorwaarden de overheid mag ingrijpen in iemands gezins- en privéleven; ❖ IVRK → VN-Kinderrechtenverdrag gericht op bescherming van alle personen onder de 18 jaar. Het regelt basisrechten op het gebied van o.a. ontwikkeling, bescherming tegen mishandeling en participatie in de maatschappij. In artikel 3 IVRK is bepaald dat het belang van het kind een eerste overweging is; ❖ Verdrag van Istanbul → gericht op om geweld tegen vrouwen, huiselijk geweld en gendergerelateerd geweld te voorkomen en bestrijden. Schrijft o.a. voor dat telefonische hulplijnen moeten zijn die 24 uur per dag gratis bereikbaar zijn voor advies aan bellers, op basis van vertrouwelijkheid of met voldoende waarborgen voor anonimiteit. Art. 28 Verdrag van Istanbul is erop gericht dat dat de regels inzake vertrouwelijkheid geen belemmering vormen voor de mogelijkheid onder passende voorwaarden melding te maken bij de bevoegde organisaties of autoriteiten, indien zij gegronde redenen hebben om aan te nemen dat er een ernstige daad van

	geweld die valt onder de reikwijdte van dit Verdrag is gepleegd en dat er meer ernstige daden van geweld te verwachten zijn; ❖ Algemene Verordening Gegevensbescherming (AVG) en het hierbij behorende Uitvoeringswet (UAVG) → regelen de voorwaarden voor een zorgvuldige verwerking van persoonsgegevens. Ook is bepaald welke grondslagen er zijn op basis waarvan persoonsgegevens mogen worden verwerkt. ❖ Het vitaal belang dat aan de orde is als het over een belang gaat dat essentieel is voor iemands leven of gezondheid en die persoon niet om toestemming kan worden gevraagd om persoonsgegevens te verwerken. Bijvoorbeeld wanneer er acuut gevaar dreigt, maar iemand bewusteloos is of mentaal niet in staat om toestemming te geven. ❖ Verdrag inzake de rechten van personen met een handicap regelt o.a. dat Nederland de positie van mensen met een beperking moet verbeteren. ➢ Verhouding AVG en internationale verdragen: In overweging 4 van de AVG wordt overwogen dat de verwerking van persoonsgegevens ten dienste moet staan van de mens. Het recht op bescherming van persoonsgegevens heeft geen absolute gelding, maar moet worden beschouwd in relatie tot de functie ervan in de samenleving en moet conform het evenredigheidsbeginsel tegen andere grondrechten worden afgewogen. In de AVG worden grondrechten en de vrijheden en beginselen die in internationale verdragen zijn erkend, waaronder de eerbiediging van het privé- en gezinsleven en de bescherming van persoonsgegevens, geëerbiedigd.
Zorgvuldig gegevens verwerken en de AVG	In Artikel 5 van de AVG staan de belangrijkste kaders voor een zorgvuldige verwerking van (persoonsgegevens op een rijtje. Persoonsgegevens mogen worden verwerkt op een wijze die borgt dat deze: 1. Rechtmatig, behoorlijk en transparant is; 2. Voor welbepaalde, uitdrukkelijk omschreven en gerechtvaardigde doelen is; 3. Toereikend, ter zake dienend, en beperkt tot wat noodzakelijk is; 4. Juist en zonodig geactualiseerd zijn; onjuiste gegevens worden vernietigd; 5. Niet langer worden bewaard dan noodzakelijk; 6. Veilig zijn en beschermd tegen onrechtmatig gebruik; 7. En de verantwoordelijke voor de gegevensverwerking de naleving van de beginselen kan aantonen. *N.B. Transparantie over de gegevensverwerking*: uitgangspunt is dat vooraf z.s.m. iemand wordt geïnformeerd over het verwerken van iemands persoonsgegevens. Bij (acute) onveiligheid kan overwogen dat in het kader van de veiligheid de

	transparantie uit te stellen. Voor Veilig Thuis is dit expliciet bepaald in de Wmo 2015. Voor andere organisaties bieden artikel 23 AVG 40 UAVG hiervoor mogelijkheden. Voor bijzondere en strafrechtelijke persoonsgegevens gelden daarnaast specifiek bepalen (het verwerken hiervan is in beginsel verboden, tenzij…). Daarnaast zijn er in diverse wet- en regelgeving regels te vinden voor de verschillende organisaties over de omgang met persoonsgegevens, zoals de Wmo 2015 (Veilig Thuis), Jeugdwet (GI en jeugdhulpverlening), Boek 1 BW (Raad voor de Kinderbescherming) de Wet politiegegevens (Wpg) en de Wet justitiële en strafvorderlijke gegevens (Wjsg). Zie voor de relevante wet- en regelgeving van de organisaties die deelnemen aan samenwerkingsverbanden ook het handvat 'Gegevensuitwisseling bij samenwerking rond casuïstiek in het zorg- en veiligheidsdomein' wat als doel heeft een eenduidige uitleg van de kaders waarbinnen professionals binnen het samenwerkingsverband kunnen opereren.[8]
AVG: Verwerkings-verantwoordelijke(n)	Vastgesteld moet worden wie de verwerkingsverantwoorde(n) is of zijn. De AVG gaat er, als uitgangspunt, vanuit dat er één verwerkingsverantwoordelijke is. De AVG maakt ook meerdere verwerkingsverantwoordelijken mogelijk (art. 26 AVG). Of en in welke mate meerdere verwerkingsverantwoordelijken voor een meldpunt niet-acuut ook daadwerkelijk mogelijk of nodig is hangt niet (zozeer) van de AVG af, maar hangt vooral af van a) de vorm van samenwerking, b) de (primaire) taken en werkzaamheden van samenwerkende partijen en c) de specifieke nationale regels over gegevensverwerking voor die partijen (lees: de verwerkingsverantwoordelijken) in de Uitvoeringswet AVG en in materiewetten voor die partijen. Voor een scenario met meerdere verwerkingsverantwoordelijken dient dan ook bezien te worden welke invloed de kenmerken van de samenwerking hebben op een aantal specifieke aspecten bij het verwerken van persoonsgegevens. Pas als de invloed van de kenmerken van de samenwerking op de gegevensverwerking bij de samenwerking bekend is, kan een oordeel gegeven worden of en in welke mate een vormgeving met meerdere verwerkingsverantwoordelijken mogelijk is. Ook de omschrijving van verwerkingsverantwoordelijke in de AVG (art. 4, onder 7, AVG) dat de partij of partijen die het doel en de middelen voor de gegevensverwerking bepalen de verwerkingsverwerkingsverantwoordelijke

[8] Zie voor meer informatie www.zorgenveiligheidshuizen.nl/informatie-uitwisselen-in-veiligheidshuizen.

	is of zijn, leidt er niet toe dat bij een samenwerkingsverband de oprichtende partijen dus allemaal verwerkings-verantwoordelijken zouden moeten zijn. De definitie verbiedt niet om bij samenwerking één partij als verwerkingsverantwoordelijke aan te wijzen c.q. aan te merken.[9]
AVG: Grondslag gegevensverwerking	De AVG bepaalt ook welke grondslagen er zijn op basis waarvan persoonsgegevens mogen worden verwerkt: a. Toestemming, b. overeenkomst, c. wettelijke verplichting, d. vitaal belang, e. taak van algemeen belang of uitoefening van openbaar gezag en f. gerechtvaardigd belang.
AVG: Gebruik van bijzondere en/of strafrechtelijke gegevens	Voor het gebruik van gegevens over de gezondheid en strafrechtelijke gegevens gelden aanvullende regels. Het gebruik hiervan is kort gezegd niet toegestaan, tenzij is bepaald dat dit wel mogelijk is.
Doel en noodzaak	Als je persoonsgegevens verwerkt moet duidelijk zijn wat hiervan het doel is én welke informatie noodzakelijk is om dit doel te bereiken. Het doel in brede zin gaat over het goede kunnen uitoefenen van de wettelijke taken, maar kan ook gaan over (sub)doelen zoals bijvoorbeeld een gesprek voeren met een cliënt om te kunnen bepalen welke hulp nodig is. Vervolgens moet worden afgewogen welke informatie noodzakelijk is om dit doel te kunnen bereiken. Hierbij moet het gaan om informatie die noodzakelijk is en niet om 'handig om te weten' informatie. De informatiebehoefte kan gedurende het verloop van een casus en de samenwerking veranderen. In het werkproces CIT 0-100 wordt verder uitgewerkt welke kernvragen moeten worden gesteld om de urgentie te kunnen bepalen en welke informatie hierbij dan noodzakelijk is.
AVG: Informatie delen met anderen: past dit bij het doel waarvoor je de gegevens als organisaties hebt verzameld?	Persoonsgegevens moeten voor welbepaalde, uitdrukkelijk omschreven en gerechtvaardigde doeleinden worden verzameld en mogen vervolgens niet op een met die die doeleinden onverenigbare wijze worden verwerkt (artikel 5 AVG). Als organisatie verzamel je gegevens om je wettelijke taken goed te kunnen uitvoeren. Voor kinderen en volwassenen over wie gegevens worden verwerkt, moet duidelijk zijn wat hiervan het doel is, welke informatie hiervoor noodzakelijk is en wat een organisatie met deze informatie doet. En ook moet duidelijk zijn met wie en waarom wordt samengewerkt en welke informatie hierbij kan worden uitgewisseld.

[9] Uit 'Juridische aspecten bij het inrichten van een meldpunt niet acute zorg, opgesteld door E. Schreuders januari 2021.

Doelbinding en belangen: A-, B-. en C-belangen [10]	Mag je informatie dan die je verzamelt ook gebruiken om met anderen te delen? Van belang is om hierbij vast te stellen wat het doel is van het verzamelen van bepaalde informatie en wat het doel is van delen van informatie. Zijn deze doelen verenigbaar met elkaar? Het gaat hierbij dan om een concreet, logisch en voldoende nauw verband. En passen de verwerkingen binnen de verwachtingen van degene over wie de informatie gaat als het gaat om het verdere gebruik van de informatie?[11] Bij het verstrekken van informatie kunnen verschillende belangen aan de orde zijn: die van de eigen organisatie, die van de eigen organisatie en de andere organisatie of uitsluiten de belangen van een andere organisatie: • **A-belangen**: het verstrekken geschiedt voor de uitvoering van de eigen taken en werkzaamheden van de verstrekker. Dit past binnen het doelbeginsel van de AVG. Belangen hierbij zij; A1) De eigen taken en werkzaamheden uit kunnen voeren op basis van informatie, advies of expertise van anderen. A2) Zicht krijgen op de betrokkenheid van anderen zodat duidelijk wordt of verbinding met de eigen taken en werkzaamheden noodzakelijk is en mogelijk wordt. Bij verbinding met de taken en werkzaamheden van andere partijen kan het gaan om afstemming, om het bevorderen van effectiviteit of om het bewerkstellingen van voortgang en routering. • **B-belangen**: het verstrekken geschiedt ter uitvoering van de taken en werkzaamheden van zowel de verstrekken als de ontvanger waarbij dit (direct) van invloed is op de acties of interventies van partijen. Dit valt binnen het doelbeginsel van de AVG, want het gaat niet om een ander doel. Deelbelangen hierbij: - B1) De eigen taken en werkzaamheden afstemmen met andere partijen. Dit om elkaar bijvoorbeeld niet in de weg te lopen en om geen afbreuk te doen aan elkaars acties of interventies. - B2) De eigen taken en werkzaamheden gezamenlijk uitvoeren met die van andere partijen die vanuit hun taken en werkzaamheden ook betrokken zijn. Dit om grotere effectiviteit te bereiken in verband met de onderlinge afhankelijkheid van acties of interventies.

[10] Zie ook Juridische aspecten bij het inrichten van een meldpunt niet acute zorg, opgesteld door E. Schreuders januari 2021

[11] De Tasksforce Gegevensdeling is samen met de proeftuin Zaanstreek-Waterland Toekomstscenario kind- en gezinsbescherming bezig om de gegevensdeling goed in kaart te brengen en besteed hierbij ook aandacht aan deze onderwerpen.

	- B3) Acties of interventies door andere partijen in gang zetten en mogelijk maken in aanvulling op de eigen taken en werkzaamheden. Dit om grotere effectiviteit te bereiken. - B4) Acties of interventies door andere partijen in gang zetten en mogelijk maken als vervolg op de eigen taken en werkzaamheden die afgerond worden/zijn. Dit om voortgang te bewerkstelligen. • **C-belangen**: Het verstrekken geschiedt ter uitvoering van de taken en werkzaamheden van de ontvanger. Belangen hierbij: - Verstrekken is **niet** toegestaan, tenzij: - Verenigbaar (in het verlengde van) eigen doelen - Specifieke wettelijk bepaling die verstrekking toestaat of verplicht (bijvoorbeeld als de GI om informatie verzoekt bij de uitvoering van een ondertoezichtstelling) - Vitaal belang / conflict van plichten / goed hulpverlenerschap
Privacyrisico's in kaart brengen en maatregelen nemen	Binnen de samenwerking van RGCI/CIT 0-100 worden persoonsgegevens verwerkt, ook bijzondere- en strafrechtelijke gegevens. Het is daarom van belang om een 'data protection impact assessment' (DPIA) uit te voeren om zo de privacyrisico's en gegevensverwerking in kaart te brengen. [Hiervoor zal indien gewenst een landelijk model voor kunnen ontwikkeld]
Wettelijke taken deelnemende organisaties uitgangspunt	Uitgangspunt is dat elke partij binnen een samenwerking bijdraagt vanuit zijn eigen taken, bevoegdheden en verantwoordelijkheden vanuit een gezamenlijk doel. Dat betekent dat eenieder ook goed op de hoogte moet zijn van de kaders van de eigen organisatie. De wettelijke kaders zijn algemeen omschreven, dus over de uitleg en toepassing hiervan in de praktijk kan verschil van inzicht bestaan. Het is de verantwoordelijkheid van de organisatie om hierover duidelijkheid te verschaffen.
Professionele kaders	Geregistreerde professionals hebben te maken met professionele kaders zoals een beroepscode en richtlijnen. Deze moeten door de professionals in acht worden genomen bij de uitvoering van hun werkzaamheden. Zij hebben dus naast de wettelijke- ook deze kaders in acht te nemen.
Toestemming	Let op: er zijn drie verschillende vormen van toestemming die kunnen spelen: 1. Als grondslag om persoonsgegevens te mogen verwerken, 2. Voor doorbreking van de geheimhoudingsplicht en 3. Voor het inzetten van (medisch) hulp. Is toestemming nodig? Duidelijk moet zijn waar die toestemming betrekking op heeft.

Ouderschap en gezag, rechten jeugdigen	Voor professionals die werken met jeugd is ook enige kennis over ouderschap en gezag van belang. De ouder met gezag draagt de verantwoordelijkheid voor de opvoeding en verzorging en moet (mede) toestemming geven voor het inzetten van jeugdhulp voor de jeugdige jonger dan 16 jaar. In de leeftijdscategorie 12 tot 16 jaar kan ook zonder toestemming van de ouder(s) met gezag hulp worden verleend als deze hulp noodzakelijk wordt geacht en de jeugdige deze hulp weloverwogen blijft wensen. Als het gaat om het geven van toestemming voor het delen van informatie, dan heeft de jeugdige vanaf 12 jaar hier zelf zeggenschap over als het gaat om jeugdhulp en een geneeskundige behandeling (waaronder ook de jeugd-ggz). Ook kan de jeugdige van 12 jaar en ouder zelfstandig (AVG)rechten uitoefenen. Door jeugdigen wordt wel ervaren dat zij onvoldoende gehoord en gezien worden en er niet vertrouwelijk met hun informatie wordt omgegaan. Jeugdigen hebben ook recht op vertrouwelijkheid. In het Handelingsprotocol Veilig Thuis is over het spreken van kinderen het volgende opgenomen: *Toestemming van ouders voor het zien van - of het gesprek met minderjarigen is gewenst* *maar niet noodzakelijk. Geven ouders geen toestemming, dan weegt Veilig Thuis de bezwaren* *van de ouders af tegen de noodzaak om de kinderen te zien of te spreken*.
Wettelijk vertegenwoordiger volwassenen	Sommige volwassenen zijn nog goed in staat om goed voor zichzelf te zorgen. Of zijn niet (goed) in staat om informatie over zijn zorg/behandeling goed te begrijpen en af te wegen, de gevolgen van hun besluit te overzien en/of niet in staat om besluiten te nemen. In deze situaties kan de rechter bepalen dat een wettelijk vertegenwoordiger nodig is. Het hierbij gaan om: bewindvoering, mentorschap of een ondercuratelestelling. Er wordt dan een mentor (behartig belangen op persoonlijk vlak), bewindvoerder (behartigt belangen goederen en/of geld van iemand) of curator (behartigt financiële en persoonlijke belangen) aangewezen. Is sprake van een beschermingsmaatregel? Dan zal de wettelijk vertegenwoordiger moeten worden betrokken bij het bepalen van wat er nodig is.

Rechtswaarborgen voor betrokken kinderen en volwassen

- Er moet steeds een belangenafweging afweging worden gemaakt tussen de verschillende rechten en belangen: kinderen en volwassenen hebben het recht om hun leven zelf in te richten en hebben recht op privacy, maar ook recht op bescherming';
- De toepassing hiervan in een concrete situatie vraagt om het maken van professionele afwegingen. Dit doen zij met inachtneming van hun geheimhoudingsplicht of beroepsgeheim en toepasselijke professionele standaard als er sprake is van een beroepsregistratie. Zij moeten in staat worden gesteld om dit op een goede manier te kunnen doen
- Een goede onderbouwing van beslissingen die worden genomen is noodzakelijk. Zowel op inrichtingsniveau van de dienstverlening en samenwerking (waarom is het gerechtvaardigd dat we samenwerken in relatie tot andere grondrechten, hoe zorgen we dat we dat zorgvuldig doen en risico's beperken?), als in concrete casuïstiek (wat is de context, wat is er nodig en welke gegevens zijn hierbij noodzakelijk?);
- De betrokken kinderen en volwassenen moeten hierin goed worden meegenomen, van de benodigde informatie worden voorzien, in de gelegenheid worden gesteld om hun mening kenbaar te maken deze mening moet in de besluitvorming betrokken worden.
- Kinderen en volwassenen moeten in staat kunnen zijn om hun rechten uit te oefenen zoals het recht op informatie, inzage, correctie en vernietiging en indienen klacht.

Toepassing wet- en regelgeving binnen de samenwerking

Hoe kunnen de wettelijke kaders goed worden toegepast binnen de samenwerking. Wat is hierin wel/niet mogelijk? Hieronder een overzicht van veelvoorkomende vragen. N.B.: Dit overzicht zal nog verder worden aangevuld waarbij ook zoveel mogelijk wordt aangesloten bij de handreiking gegevensdeling Veilig Voorop die betrekking heeft op het uitwisselen van informatie tussen Veilig Thuis, de Politie, RvdK en Reclassering.

Nr.	Vraag	Antwoord	Juridische basis	Betekening voor de praktijk
1	Mogen we informatie met elkaar uitwisselen?	Ja, dat is mogelijk. En ook noodzakelijk om het gezamenlijk maatschappelijk doel te kunnen bereiken. Alleen noodzakelijke informatie mag worden uitgewisseld.	Art. 5 en 6 AVG, in combinatie met de wettelijke taak en het specifieke gegevensregime van iedere organisatie.	Een CIT 0-100 heeft niet zelf wettelijke taken, maar is het bundelen van wettelijke taken van deelnemende organisaties. De eigen wettelijke kaders zijn hierbij het uitgangspunt. Maar wel vanuit een gezamenlijke verantwoordelijkheid om de maatschappelijke opdracht te kunnen uitvoeren.
2.	Is toestemming van betrokkenen nodig om informatie met elkaar uit te wisselen?	Uitgangspunt is dat met toestemming van de betrokkenen informatie wordt uitgewisseld. Maar er zijn ook gronden om zonder toestemming informatie te kunnen uitwisselen: er is een meldrecht (melding bij VT) of verplichting om info te delen (bv als de GI bij de uitoefening van een ondertoezichtstelling vraagt om voor de uitvoering hiervan noodzakelijke informatie, er is sprake van een vitaal belang/conflict van plichten.	Als sprake is van een medische behandeling of jeugdhulp of uitvoering kinderbeschermingsmaatregel of jeugdreclassering, dan hebben de professionals een wettelijk beroepsgeheim (art.7.3.11 Jeugdwet en 1:457 BW). Andere professionals hebben veelal een	Ook als er toestemming is, zal een professional moeten afwegen welke informatie noodzakelijk is om te delen. Doel, noodzaak, proportionaliteit, subsidiariteit en minimale gegevensverwerking blijven bepalend. Informeren is iets

		het doen van een melding bij Veilig Thuis kan ook zonder toestemming en zonodig met doorbreking van het beroepsgeheim/geheimhoudingsplicht. Zie voor de kaders en ondersteuning ook: https://www.doorbreekdepatronen.nl/pijlers/balans-in-rechten/professionele-oordeelsvorming/ en https://www.privacyapps-sociaal-domein.nl/jeugd/professionals/	geheimhoudingsverplichting op basis van hun arbeidsovereenkomst. In artikel 5.2.6 is het delen van informatie met Veilig Thuis geregeld.	anders dan toestemming vragen.
3.	Is voor het delen van informatie over een kind, altijd toestemming van de ouder(s) nodig?	Van belang is om te weten of een ouder het ouderlijk gezag heeft. Voor kinderen tot 12 jaar geldt dat ouders toestemming moeten geven voor delen van informatie. Vanaf de leeftijd van 12 jaar hebben kinderen hier ook zelf zeggenschap over. Let op het gaat dan wel om informatie die over het kind zelf gaat. Geven ouders met gezag geen toestemming, maar vind je het delen van informatie wel noodzakelijk, beoordeel dan op basis van welke grond je dit kunt doen. Een melding doen bij VT kan bijvoorbeeld ook zonder toestemming. Geeft een van de ouders met gezag geen toestemming en is het kind jongere dan 12 jaar? Beoordeel dan of er toch een grond om wel informatie te delen. Zeker in een situatie van acute onveiligheid, kan er bijvoorbeeld op basis van een conflict van plicht/overmacht toch informatie	7.3.11 lid 2sub b en 7.3.15 lid 4 Jeugdwet[12] Op grond van artikel 3 IVRK is het belang van het kind een eerste overweging.	Bij minderjarige kinderen is het van belang om kennis te hebben over het ouderlijk gezag en wie wanneer toestemming moet geven.

[12] Zie voor toestemming en inzetten jeugdhulp ook de handreiking hierover: https://www.voordejeugdenhetgezin.nl/documenten/2020/12/7/wegwijzer-en-stroomdiagram-zorgvuldig-handelen-bij-toestemming-voor-jeugdhulp.

		worden gedeeld c.q. dat goed hulpverlenerschap zich er tegen verzet om geen informatie te delen.		
4.	Als een jongere van 16 jaar onveilig thuis is, mogen we dan zonder toestemming van de ouders jeugdhulp met verblijf inzetten?	Voor het inzetten van jeugdhulp is voor een jongere van 16 of 17 jaar geen toestemming van de ouder(s) met gezag of voogd nodig. Maar dat is anders als het gaat om verblijf. Reden hiervan is de ouder met gezag de verblijfplaats van de jongere bepaalt en dus toestemming nodig is voor dat de jongere ergens anders gaat wonen.[13]	1:234 BW 7.3.11 lid 2sub b en 7.3.15 lid 4 Jeugdwet Op grond van artikel 3 IVRK is het belang van het kind een eerste overweging.	
4.	Als we via 2 verschillende meldingen informatie over personen uit hetzelfde gezin krijgen, mogen we de meldingen dan samenvoegen en ook zo bespreken met het gezin?	Juist in situatie waarbij sprake is van (mogelijk) acute onveiligheid kan het noodzakelijk zijn om de informatie samen te voegen. Maar bedenk daarbij wel dat ze over en weer ook recht hebben op vertrouwelijkheid en bescherming.	7.3.11 lid 2sub b en 7.3.15 lid 4 Jeugdwet[14] Op grond van artikel 3 IVRK is het belang van het kind een eerste overweging.	Het samenbrengen kan noodzakelijk zijn om een goede inschatten te kunnen maken van de mate van onveiligheid. Maar het is hierbij wel van belang om ook over en weer de privacybelangen af te wegen.

[13] https://deeplink.rechtspraak.nl/uitspraak?id=ECLI:NL:CRVB:2026:1203

[14] Zie voor toestemming en inzetten jeugdhulp ook de handreiking hierover: https://www.voordejeugdenhetgezin.nl/documenten/2020/12/7/wegwijzer-en-stroomdiagram-zorgvuldig-handelen-bij-toestemming-voor-jeugdhulp.

5.	Mag een bekendheidscheck over en weer worden gedaan?	Ook op een bekendheidscheck 'dat iemand bekend is' is delen van informatie waarop de kaders voor delen van informatie van toepassing zijn. Voor het delen van informatie met Veilig Thuis, RvdK en GI gelden specifieke bepalingen. Met Veilig Thuis, RvdK en GI kan ook zonder toestemming en zonodig met doorbreking van de geheimhoudingsplicht/ beroepsgeheim informatie worden gedeeld als dat noodzakelijk is voor een goede uitoefening van de taken van Veilig Thuis en de RvdK. Bij een ondertoezichtstelling zijn professionals verplicht om informatie met de GI te delen als de GI om informatie vraagt en een professional over informatie beschikt die noodzakelijk is een goede uitvoering van de ondertoezichtstelling.	Art. 5 en 6 AVG, in combinatie met het specifieke gegevensregime van de betrokken organisaties.	Bepaal vooraf waarom de check nodig is en bij welke organisatie deze voor de concrete veiligheidsvraag noodzakelijk is. Er bestaat geen algemene bevoegdheid om standaard bij alle partners een bekendheidscheck uit te voeren, maar hierover kunnen wel bestuurlijke afspraken worden gemaakt over dat dit noodzakelijk wordt geacht voor een goede uitoefening voor de eigen wettelijke taken. Zie ook hierboven bij de ABC–belangen. In dit geval is er dan sprake van een A of B belangen die dan kunnen passen binnen de doelbinding.
6.	Welke informatie mag worden gedeeld om gezamenlijk de veiligheid te beoordelen en interventies af te stemmen?	De informatie die noodzakelijk én toereikend is voor de concrete veiligheidsvraag.	Art. 5 lid 1 onder b en c AVG, in combinatie met de specifieke verwerkings- en verstrekkingsregels van iedere organisatie.	Per keer zal een afweging moeten worden gemaakt over welke informatie noodzakelijk is voor het doel. Het kan zijn dat er dan meer informatie

				vooraf worden gedeeld, dan achteraf nodig bleek. De informatie is dan in eerste instantie wel noodzakelijk geweest. Vervolgens moet bij het bepalen over welke informatie noodzakelijk is om vast te leggen. Daarbij kan worden afgewogen bepaalde informatie niet vast te leggen.
7.	Als een melding bij Veilig Thuis binnenkomt, mag deze dan in een triage gezamenlijk worden beoordeeld?	Het is een taak van Veilig Thuis om meldingen over (een vermoeden van) hg en km aan te nemen en te beoordelen. Een RGCI/CIT gaat over samenwerking bij acute onveiligheid en het samen beoordelen van wat er aan de hand en nodig is. Hierin zit op het moment van ontvangst van de melding een moment van 'nog niet weten wat er aan de hand en mogelijk is en wie hierbij aan zet is'. Dat doe je gezamenlijk om dit beter te kunnen beoordelen. Van belang is dat door VT's gezamenlijk een standpunt wordt ingenomen over de noodzaak hiervan.	Art. 4.1.1 Wmo 2015 en 4.1.6 en 4.1.7 Uitvoeringsbesluit Wmo 2015	Niet alleen voor Veilig Thuis, maar ook voor de andere organisatie is niet wettelijk bepaald dat ze gezamenlijk een beoordeling van meldingen van acute onveiligheid. Het doel van de samenwerking in een RGCI/CIT is om deze meldingen sneller en beter te kunnen oppakken en naar de juiste aanpak toe te leiden. Voor alle organisaties geldt dat er een commitment is op dat vanuit de eigen

				wettelijke taken wordt gewerkt aan een gezamenlijk doel en vanuit een gezamenlijke verantwoordelijkheid.
8	Wie legt welke informatie vast?	Hierover zullen bij de verdere uitwerking van het werkproces nadere afspraken moeten worden gemaakt. Van belang is dat steeds duidelijk is wie welke rol heeft en voor wie het noodzakelijk is om informatie 'mee te nemen naar de eigen organisatie'. Sluit iemand alleen als deskundige aan? Dan zal het waarschijnlijk niet noodzakelijk zijn om informatie mee te nemen en vast te leggen.	Art. 5 en 6 AVG, in combinatie met het specifieke gegevensregime van de betrokken organisaties.	Hierover kunnen een aantal generieke afspraken worden gemaakt. Voor de betrokken kinderen en volwassenen moet duidelijk zijn welke informatie er nodig is.
9	Welke informatie is noodzakelijk om met elkaar te delen?	Welke informatie noodzakelijk is, hangt af van het doel en of het proportioneel is om informatie met elkaar te delen. Aan de hand van het werkproces, zal per stap moeten worden bepaald welke informatie om het doel te kunnen bereiken. Daarbij geldt als uitgangspunt dat er zo min mogelijk informatie wordt uitgewisseld.	Art. 5 en 6 AVG, in combinatie met het specifieke gegevensregime van de betrokken organisaties.	Het bepalen van welke informatie op welk moment noodzakelijk is en voor wie, vraagt om het maken van afwegingen. Generieke afspraken over welke informatie minimaal nodig is, draagt bij aan duidelijkheid hierover.
10	Biedt de Wams een kader voor een CIT 0-100?	De Wams regelt o.a. een gecoördineerde aanpak bij meervoudige problematiek en de gegevensdeling hierbij. De Wmo 2015 regelt niet kaders voor een crisisdienst, maar bepaalt wel: "In spoedeisende gevallen, daaronder begrepen de gevallen waarin terstond opvang noodzakelijk is, al dan niet in		

		verband met risico's voor de veiligheid als gevolg van huiselijk geweld, beslist het college na een melding als bedoeld in artikel 2.3.2, eerste lid, of een melding als bedoeld in artikel 2.2.5 zonder dat een aanvraag als bedoeld in artikel 2.3.2 is gedaan, onverwijld tot verstrekking van een tijdelijke maatwerkvoorziening in afwachting van de uitkomst van het onderzoek, bedoeld in artikel 2.3.2 of, indien van toepassing, artikel 2.3a.1 of 2.3a.4.'[15]		

[15] In een reactie van de VNG op het conceptbesluit Wams is aangegeven "Sluit beter aan bij regionaal geïntegreerde crisisinterventie De partijen uit de landelijke stuurgroep Zorg & Veiligheid pleitten eerder voor het inregelen van de benodigde randvoorwaarden voor een regionale geïntegreerde crisisinterventie die 24/7 beschikbaar en bereikbaar is. We vragen u daarom om in het besluit WAMS de noodzakelijke randvoorwaarden voor gegevensdeling bij acute-/ crisis situaties te organiseren. Hierbij gaat het bijvoorbeeld om passende beveiligingseisen en -normen voor gegevensuitwisseling.', Overheid.nl | Consultatie Besluit Wams, reactie.

Stappenplan inrichting van een regionale geïntegreerde CIT 0-100

De samenwerking rond een RGCI vraagt om een stevig bestuurlijk besluit en commitment op de maatschappelijke opdracht, duidelijke afspraken over hoe invulling wordt gegeven aan de samenwerking, het borgen van de randvoorwaarden hiervoor voor zowel de betrokken kinderen en volwassenen die tot de doelgroep behoren als de uitvoerend professionals en inrichting van een werkproces van de samenwerking. Ook zullen (mitigerende) maatregelen moeten worden getrokken om mogelijke risico's zo laag mogelijk houden te houden. Niet allemaal specifiek juridische kwesties, maar wel noodzakelijk om tot een goede samenwerking en zorgvuldige inrichting en gegevensverwerking te kunnen komen.

- Uitgangspunt is dat er een regionale RGCI/CIT0-100 komt. Dat betekent dus samenwerken met de betrokken organisaties. Maar er moet ook een keuze worden gemaakt van de inrichting: Waar komen de meldingen binnen? Wie registreert wat en waar? Op welk moment is welke inhoudelijke informatie nodig? Vanaf welk moment wordt informatie uit de eigen systemen gehaald en gedeeld? Wie heeft welke rol (inhoudelijk / expertise inbrengen) en verantwoordelijkheid? Hierin kunnen regionale verschillen zijn, maar van belang is ook dat er gekozen wordt voor een 'scenario' dat op basis van de huidige wet- en regelgeving juridisch haalbaar is. Hierbij wordt aangesloten bij het werkproces dat hiervoor wordt ontwikkeld. Ook zal nog worden onderzocht wat qua businessmodel het best passend is.

- Als niet de juiste stappen worden doorlopen en/of er onvoldoende draagvlak c.q. de benodigde voorwaarden onvoldoend aanwezig zijn, zal dit een goede samenwerking en belemmeren en kan dit ertoe leiden dat professionals te weinig comfort ervaren bij het beproeven van een nieuwe werkwijze. Dit zal zich uiten in onzekerheid over o.a. toepassing van de privacyregels en zorgen over het tuchtrecht en kan ook tot uitstroom van (kostbare) professionals leiden. En het kan het effect hebben, dat betrokken kinderen en volwassenen weinig vertrouwen hebben in de samenwerking en/of hoe er met hun belangen en gegevens wordt omgegaan. Zeker als sprake is van een acute onveilige situatie waarbij betrokken kinderen en volwassen zich in een kwetsbare positie bevinden, moeten zij kunnen ervaren dat ze door het CIT goed worden ondersteund.

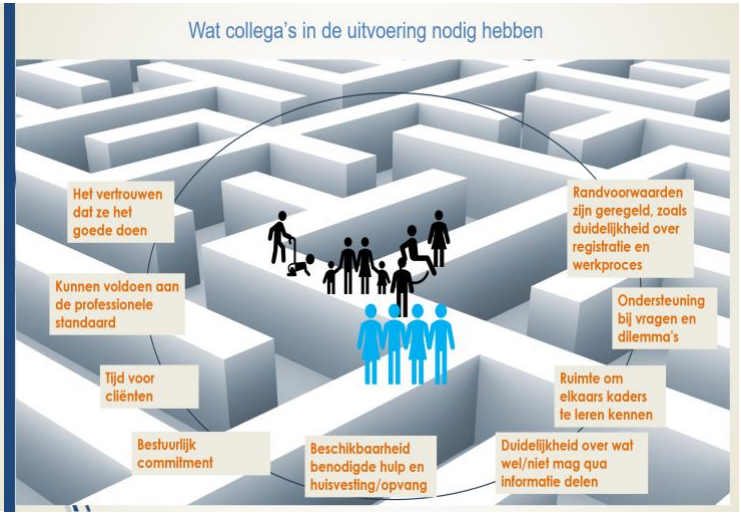
- Hieronder worden kaders aangereikt om de samenwerking op een goede en zorgvuldige manier in te richten. Ook worden scenario's geschetst: hoe werk je toe naar een volledige regionale geïntegreerde crisisinterventie? Wat is het startpunt? En welke vervolgstappen zijn vervolgens nodig voor de verdere (door)ontwikkeling? Belangrijk is om hierin met elkaar (regionale) keuzes te maken en scenario's te schetsen van wat het startpunt is en welke vervolgstappen nodig zijn. En wat de randvoorwaarden zijn om dit goed te kunnen organiseren.
  Stap 1: Doel van de samenwerking, met wie en doelgroep bepalen;
  Stap 2: Keuzes maken over de inrichting
    1.1 Ontwerpcriteria en uitgangspunten samenwerking vaststellen'
    1.2 Wettelijke taken deelnemende partijen vaststellen en wat dít betekenen voor de inrichting van de samenwerking
    1.3 Governance: scenario's schetsen voor wijze van inrichting regionale CIT 0-100
  Stap 4: Uitwerken juridische structuur en implementatie
  Stap 5: Uitwerken werkprocessen

Stap 6: Zorgvuldige gegevensverwerking en rechtsbescherming organiseren
Stap 7: Monitoring, evaluatie en doorontwikkeling
Bijlage 1: Overzicht wettelijke kaders deelnemende partijen
Bijlage 2: Nog later toe te voegen voorbeeld modellen.

Stap 1: Doel van de samenwerking, met wie en doelgroep bepalen;

Doel → Zie hierboven onder het kopje over Veiligheid Voorop voor het doel van de samenwerking. De maatschappelijke opgave is kort gezegd gericht op: Veilig stellen nu + Verbinden aanpak acuut op aanpak structureel (directe veiligheid en zorgvuldige overdracht)

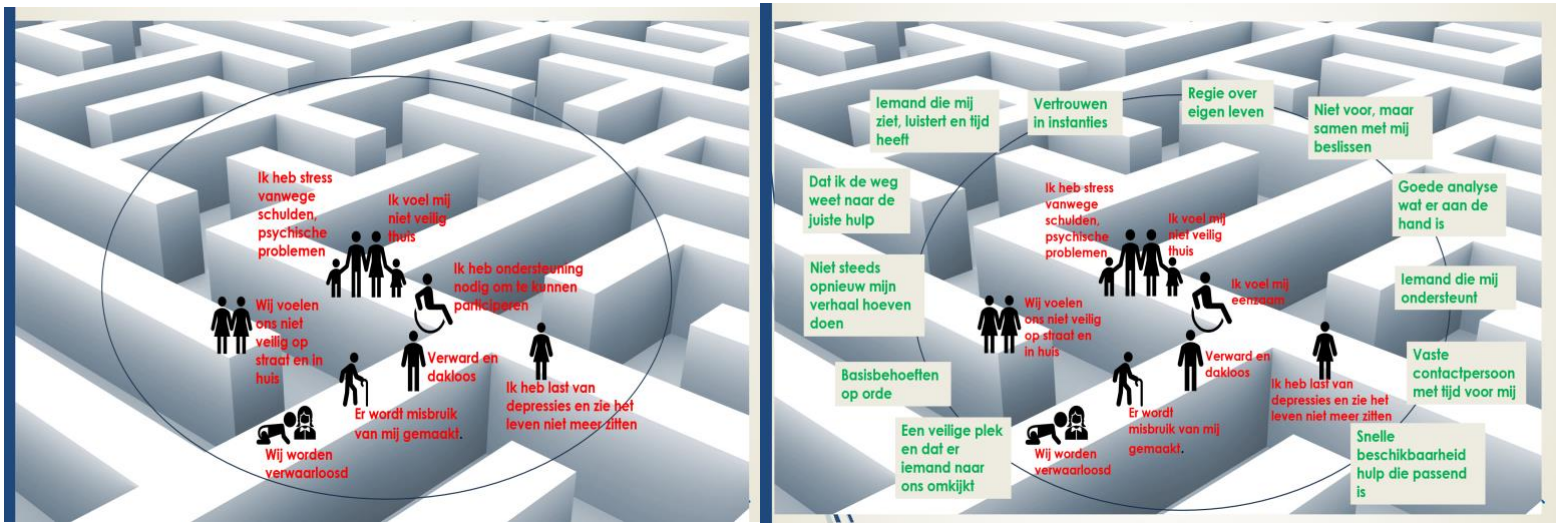

Samenwerkende organisaties: De samenwerking bestaat uit verschillende organisaties waaronder: Politie – Veilig Thuis – Raad voor de Kinderbescherming (RvdK) - gemeenten vanuit college taken + burgemeester bevoegdheden- bestaande crisisdiensten - coördinatiepunten Acute Zorg - Gecertificeerde Instellingen (GI) -GGZ (crisisdiensten) - meldpunten niet-acute zorg – Huisartsenposten- Lokale teams - Openbaar Ministerie -Reclassering – Spoedpleinen - Zorg- en jeugdhulpaanbieders, verslavingszorg, maatschappelijke- en vrouwenopvang. In het werkproces is nader uitgewerkt wie welke rol heeft. Omdat per regio de samenstelling en al bestaande samenwerking kunnen verschillen, is het van belang om duidelijk te hebben met wie wordt samengewerkt en wie welke rol heeft. Het streven is wel om tot een zoveel mogelijk uniform werkproces te komen.

Doelgroep: Kinderen en volwassenen die te maken hebben met situaties van acute onveiligheid waar mogelijk een combinatie van huiselijk geweld en kindermishandeling, ontwikkelingsbedreiging en verward & onbegrepen gedrag spelen. Het kan hierbij gaan om (alleenstaande) ouderen, gezinnen met minderjarige/meerdere kinderen en huishoudens zonder kinderen en mensen met onbegrepen gedrag.

Doelgroep *Wat zij nodig hebben*

N.B.1: Ten aanzien van de ontwikkelingsbedreiging: in '*Doorbreek de patronen. Handelingskader en handelingsruimte voor professionals van lokale teams en regionale veiligheidsteams'*, dat ontwikkeld wordt binnen het Toekomstscenario kind- en gezinsbescherming, vijf gezinsprofielen zijn uitgewerkt. Hierbij valt kindermishandeling onder de term 'huiselijk geweld' en wordt een ontwikkelingsbedreiging beschouwd als een effect van huiselijk geweld wat aan de orde kan zijn voor alle leden van het gezin, kinderen maar ook volwassenen.[16] De ontwikkelingsbedreiging kan als deze ernstig is, een grondslag zijn voor inzet van een kinderbeschermingsmaatregel in de vorm van een ondertoezichtstelling.[17]

N.B. 2: Van verward en onbegrepen gedrag is sprake als er bij iemand spraken is van een opeenstapeling van problemen op meerdere gebieden en iemand (tijdelijk) de grip op het leven verliest en onbegrepen gedrag vertoont.[18] Deze mensen kunnen een (acute) veiligheidsrisico vormen en vraagt dan net als bij huiselijk geweld veelal om een domeinoverstijgende samenwerking.

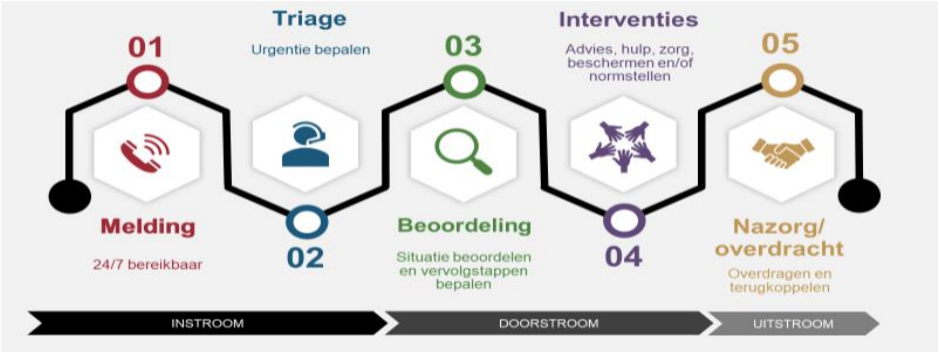
[16] https://www.voordejeugdenhetgezin.nl/documenten/2024/02/26/handelingskader.

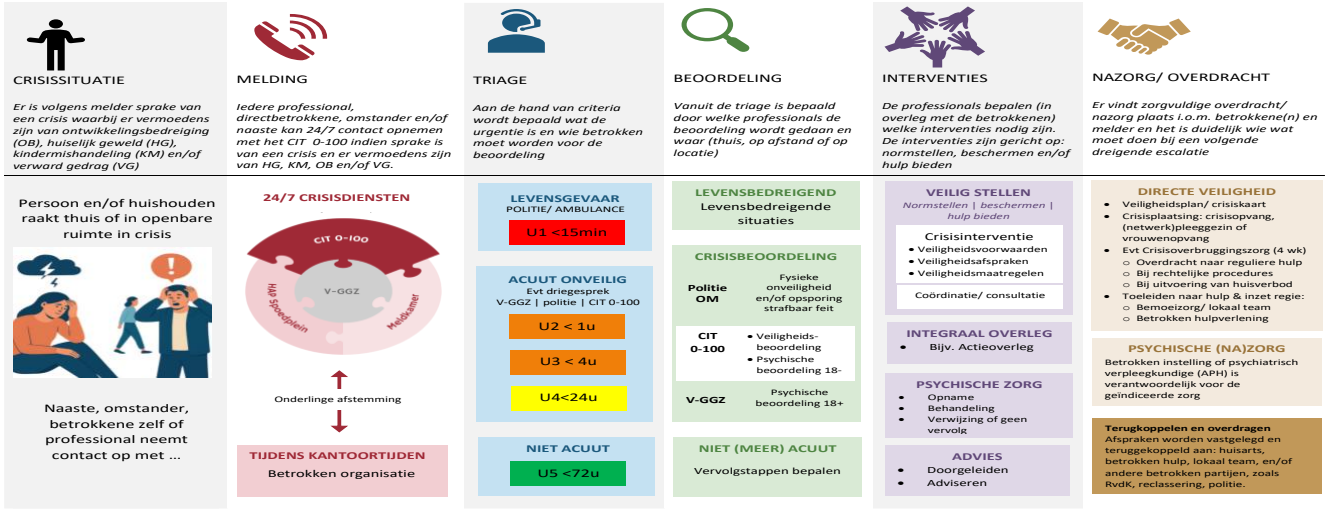
[17] Artikel 1:255 Burgerlijk Wetboek.

[18] https://www.zonmw.nl/nl/onbegrepen-gedrag

Stap 2: Keuzes over de inrichting en uitwerken werkproces noodzakelijk

In de regio zullen keuzes gemaakt moeten gaan worden over de regionale inrichting van RGCI/CIT 0-100. Er is een landelijk werkproces en kwaliteitskader in ontwikkeling voor taken van een regionaal CIT 0-100, dat hierbij als uitgangspunt dient. Vanuit de ontwikkelregio's zal vanuit de bestaande situatie in de regio hiernaar toe moeten worden gewerkt. Het landelijk werkproces ziet er op hoofdlijnen als volgt uit:

Juridische kaders en gegevensverwerking

In **bijlage 1** is in het overzicht van de wettelijke kaders per organisatie ook algemene informatie te vinden over gegevensverwerking en grondslagen voor gegevensverwerking per organisatie.[19]

Samen onder handbereik

Onder regie van het ministerie van Justitie en Veiligheid wordt gewerkt aan verbetering van de samenwerking tussen o.a. Veilig Thuis, politie en justitieorganisaties door betere informatievoorziening ('Samen onder Handbereik'). Sinds februari 2026 kan elke Veilig Thuis-organisatie digitaal checken of een of meer netwerkpartners bekend zijn met iemand over wie Veilig Thuis een melding heeft ontvangen. Deze tools worden stap voor stap uitgebreid met nieuwe functionaliteiten die samenwerking en gegevensdeling tussen organisaties concreet, toegankelijk en betrouwbaar maken.
Verder wordt ook meegedacht over de informatievoorziening bij een RGCI 0-100.

In onderstaand overzicht bevat een inventarisatie van de informatiebehoefte per processtap van het werkproces. Dit werkproces wordt nog verder uitgewerkt ook voor wat betreft de vraagstukken.

Processtap	**Rol**	**Informatiebehoefte CIT 0-100**	**Betrokken partijen**	**Vraagstukken**
1. Melding	Triagist	• Melding vastleggen • Melding delen met andere crisisdiensten/meldpunten	Melder, andere crisisdiensten/meldpunten	• Waar kunnen meldingen over acute meldingen worden gedaan?--> Politie, Veilig Thuis, CIT gemeente, GGZ-crisisdienst ..

[19] Dit overzicht is gebaseerd op een overzicht dat is gemaakt voor het Toekomstscenario kind- en gezinsbescherming en werkwijze/zorgvuldige inrichting binnen o.a. de Zorg- en Veiligheidshuizen.

		• Melding (melder) digitaal doen/inzien + uitkomst teruggekoppeld krijgen		• Vanuit welke organisatie/wettelijk kader worden de meldingen aangenomen en vastgelegd? Bijvoorbeeld door Veilig Thuis of een CIT gemeente • Er zijn afspraken nodig voor het vastleggen van meldingen, delen van meldingen en terugkoppelen van uitkomsten aan melder.
2. Triage	Triagist	• Historische context uitvragen • verrijken bij partners • uitkomst driegesprek vastleggen/ delen • triage uitvoeren en uitkomst vastleggen • deeltaak uitvoeren/ delen in team	Politie, VT, V-GGZ, RvdK, reclassering, *nog andere partijen?*	• Hoe vindt verrijking plaats? > Check op bekendheid CIT-GGZ, politie, RvdK, reclassering, *nog andere partijen?* • Hoe deel je uitkomst van triage binnen het team op een manier die navolgbaar blijft? • Als uitkomst U5 is, wat zijn dan de grondslagen? Dan direct door naar stap 5 (overdracht).
3. Beoordeling	Eropaffer	• Contact met betrokkenen • Veiligheidsbeoordeling / psychische beoordeling uitvoeren en vastleggen • Contact met aanhakers en informatie kunnen delen (RvdK,	Betrokken hulpverlening, politie en/of GGZ ter plaatse	• Welke grondslag is nodig voor het combineren van zorg- én strafrechtelijke gegevens in één veiligheidsbeoordeling? • Rolverdeling > als meerdere disciplines gelijktijdig ter plekke

		reclassering, OM, vertrouwensarts, gedragswetenschapper)		zijn — wie legt de gezamenlijke analyse/beoordeling vast, en hoe voorkom je dubbel werk richting de volgende stap?
4. Interventies	Eropaffer	• Triage/ veiligheidstaxatie en -beoordeling beschikbaar maken voor andere partners • Veiligheidsvoorwaarden (incl. veiligheidsafspraken) /taken/interventies vastleggen in dossier	Politie/OM, VT, 3RO, RvdK, forensisch artsen/NFI, Vrouwenopvang, lokale teams, betrokken hulpverlening	• Wie regisseert het plan feitelijk als meerdere organisaties losse taken uitvoeren? • Hoe wordt voortgang op taken tussen organisaties teruggekoppeld? • Welke grondslag is nodig om veiligheidsmaatregelen te kunnen treffen/ verzoeken? (Straf, bestuur, civiel)
5. Nazorg/ overdracht	Overdrager	• Melding doorgeleiden naar VT/ZVH/NAZ (met name U5-zaken) • Opvolger kan melding, triage, beoordeling, uitkomst overleg én interventie inzien	Bijblijvers (reguliere meldpunten, casusregisseurs)	• Wat betekent dit voor overdracht? Wat wordt dan overgedragen? Wie is eigenaar van dossier?

Leren van andere vormen van samenwerking

Zorg- en Veiligheidshuizen	MELDPUNT ZORGWEKKEND GEDRAG BEL: 0800-1205
Pas per 1 maart 2025 een wettelijke basis gekregen met de komst van de Wet gegevensdeling samenwerkingsverbanden (WGS). Uniform werkproces ontwikkeld: aanmelding – triage – casusoverleg – uitvoeren plan van aanpak – afsluiten. Iedere processtap in het werkproces kent een eigen doel en alleen de voor dat doel noodzakelijke gegevens mogen worden verwekt. Ook kan hierbij een zogenaamde bekendheidscheck worden gedaan. De Zorg- en Veiligheidshuizen hebben door de jaren heen een werkwijze ontwikkeld om zo zorg te dragen voor een zorgvuldige gegevensdeling rond complexe casuïstiek. Er is een werkproces ontwikkeld met daarbij per stap een doel. Alleen voor dat doel noodzakelijke informatie mag worden gedeeld. Pas met de komst van de WGS is de gegevensdeling wettelijk geregeld. De Zorg- en Veiligheidshuizen fungeren niet als crisisdienst, fungeren niet als meldpunt voor acute situaties van onveiligheid,	Krijgt wettelijke verankering in de Wet aanpak meervoudige aanpak sociaal domein (Wams) Landelijke kaders ontwikkeld: 1. Handleiding algemeen 2. Kwaliteits- en ontwikkelinstrument lokaal meldpunt; 3. Handleiding gegevensverwerking en achtergrond juridische aspecten 4. Infographic

maar meldingen kunnen wel worden doorgezet naar een Zorg- en Veiligheidshuis als wordt voldaan aan de criteria van complexe casuïstiek.	

Stap 3: de samenwerking gaan organiseren

3.1 Ontwerpcriteria vaststellen: aan welke eisen/uitgangspunten moet een RGCI voldoen

Pijlers Toekomst scenario: Eenvoud –- Rechtsbeschermend en transparant -Gezinsgericht - Lerend

Voor de ontwikkeling van de meldpunten zorgwekkend gedrag zijn ontwerpcriteria vastgesteld waaraan het meldpunt moet voldoen. Daarnaast is er ook een zorgstandaard integrale crisisjeugdzorg ontwikkeld. Ook voor de ontwikkeling van een RGCI0-100 zijn deze relevant en passend:

- Binnen het crisisinterventieteam is deskundigheid aanwezig dan wel beschikbaar op het gebied van: jeugd- en opvoedhulp, (jeugd-)ggz, volwassenproblematiek (SPV-er), jeugdbescherming, verslavingszorg, huiselijk geweld, kindermishandeling en juridische kaders (Jeugdwet, WMO, WvGGZ, etc.);
- Bereikbaarheid: het CIT 0-100 is makkelijk bereikbaar, dat wil zeggen: één telefoonnummer die 24/7 bereikbaar is en makkelijk is te vinden op verschillende websites/ folders;
- Grondslag conform de AVG artikel 6 lid 1 is noodzakelijk om gegevens te kunnen verwerken. Daarvoor is het nodig dat in verband met art. 6, lid 3, AVG duidelijk is op basis van welke taak of taken van de betrokken partijen wordt samengewerkt (zie overzicht hierna);
- Noodzakelijk dat bijzondere persoonsgegevens waaronder gegevens betreffende de gezondheid en strafrechtelijke gegevens afkomstig van de politie verwerkt kunnen worden;
- Uitwisselen van informatie zonder toestemming van betrokkene moet mogelijk zijn. De aard van het meldpunt is immers dat mensen gemeld worden en dus niet altijd vooraf toestemming zullen (kunnen) geven. Ook is het leggen van contact niet altijd mogelijk, terwijl het wel noodzakelijk is om zo snel mogelijk te zorgen dat de meest aangewezen partij aan het werk wordt gezet;
- Het uitwisselen van informatie zonder toestemming (vooraf) moet ook mogelijk zijn voor de betrokken professionals die behoren tot een beroepsgroep met een beroepsgeheim zoals geregeld in de wet BIG, de Wgbo, of de Jeugdwet. Opmerking hierbij behoeft dat het meldpunt geen behandeltaken op grond van een medische behandelovereenkomst uitvoert en geen jeugdhulp verleent;

- In alle gevallen blijft gelden dat de verwerking van persoonsgegevens moet voldoen aan de criteria van noodzaak, subsidiariteit en proportionaliteit van de AVG;

Zorgstandaard integrale crisisjeugdzorg

- Bij integrale crisisjeugdzorg werken verschillende disciplines uit de jeugdzorg (namelijk: jeugd- en opvoed hulp, jeugd-ggz en jeugdbescherming (gecertificeerde instelling)) binnen een integrale crisisdienst met elkaar samen om de crisis van een jeugdige en/of gezin te beoordelen. Integrale crisisjeugdzorg is er op gericht om:
- Kennis en kunde van de verschillende disciplines te verbinden én;
- Tegelijkertijd de eigen expertise te behouden
- De gemeenten en aanbieders in de 42 jeugdregio's dragen gezamenlijk de verantwoordelijkheid voor het opzetten en bemensen van de integrale crisisdienst voor jeugd.

3.2 Uitgangspunten samenwerking

- In de samenwerking staan de belangen van kinderen en volwassen die te maken hebben met acute onveiligheid centraal;
- We maken duidelijke afspraken over hoe we samenwerken en goed uitvoering geven aan het werkproces crisisinterventie;
- Van belang is dat er te allen tijde sprake is van een sluitende aanpak;
- Het is belangrijk, dat wij aan kinderen en volwassenen over wie een crisismelding wordt gedaan goed kunnen uitleggen hoe wij werken, hoe wij met informatie omgaan en waar ze terecht kunnen als ze vragen en/of klachten hebben;
- We werken samen vanuit de gezamenlijke visie ‘Gefaseerd Samenwerken voor Veiligheid’;
- Samenwerking vindt plaats op basis van gelijkwaardigheid en met respect voor ieders rol en mogelijkheden binnen de samenwerking;
- We treden niet in elkaars bevoegd- en verantwoordelijkheden en de uitvoerend professional behoudt een eigen professionele verantwoordelijk jegens de betrokkenen;
- We vertrouwen op elkaars deskundigheid en professionaliteit;
- Wij voelen ons er gezamenlijk verantwoordelijk voor dat er binnen de samenwerking zorgvuldig met persoonsgegevens wordt omgegaan. Hierover maken we gezamenlijk afspraken;

- We maken duidelijke afspraken over ieders rol en verantwoordelijkheden;
- De professionals die het CIT uitvoeren moeten op een zodanige manier gefaciliteerd en ondersteund worden, dat zij de werkzaamheden conform hun professionele kaders kunnen uitvoeren;
- Bij verschil van visie of mening gaan we hierover met elkaar in gesprek;
- We wijzen niet naar de ander voor een oplossing, maar voelen een gezamenlijke verantwoordelijkheid om het CIT goed te laten functioneren;
- Als er bij een van de partijen sprake is van belemmerende factoren zoals bijvoorbeeld de personeelsbezetting, wordt gezamenlijk nagedacht over een passende oplossing hiervoor;
- Bij incidenten/calamiteiten die binnen de samenwerking plaatsvinden spreken we af hoe we hiermee omgaan.;
- …

Stap 4: wettelijke taken en inrichting samenwerking en gegevensverwerking

Uitgangspunt bij de samenwerking zijn de wettelijke kaders van de organisaties. Deze bieden de rechtsgrond om te mogen handelen en de grondslag(en) voor de verwerking van persoonsgegevens. In **bijlage 1** is een overzicht gegeven van de wettelijke kaders van de bij het CIT 0-100 betrokken partijen en grondslagen voor de gegevensverwerking. Deze kaders vormen de rechtsgrond voor deze organisaties om te mogen handelen en de grondslagen voor het delen van informatie. De belangrijkste bevindingen op basis van de wettelijke taken en voor zover relevant voor een RGCI 0-100 zijn:

Bevindingen m.b.t. juridische kaders voor een RGCI	**Vraagt nog om nadere uitwerking en/of besluitvorming**
Meldpunten: Gemeente: ➢ O.g.v. van artikel 4.1.1 Wmo 2015 bevordert het college een goede samenwerking tussen VT, de hulpverlenende instanties, de politie, de GI en de RvdK; ➢ Het college fungeert als meldpunt voor meldingen over mensen met ggz problematiek; ➢ Het college moet ervoor zorgdragen dat jeugdhulp en een maatwerkvoorziening te allen tijde beschikbaar zijn in spoedeisende situaties/onmiddellijke uitvoering van de	➢ Afspraken maken over waar en bij wie meldingen binnen komen. Als het gaat om een combinatie van verschillende meldpunten, dan zal dit meldpunt meldingen vanuit verschillende wettelijke taken ontvangen. Afspraken zijn nodig over wie formeel de meldingen ontvangt en wat ervoor nodig is om dat ook de meldingen vanuit de andere wettelijke taken daar belegd worden (mandaat[22]/uitbesteding van taken). ➢ Als Veilig Thuis als het meer centrale meldpunt gaat fungeren binnen het CIT, dan zijn nadere afspraken nodig over uitbreiding van de doelgroep te weten ook mensen met verward en onbegrepen gedrag bij wie sprake is van acute onveiligheid. Wordt dit gezien als een uitbreiding van de doelgroep van VT en daarmee

[22] Zie als voorbeeld een mandaatbesluit van het college aan Veilig Thuis Kennemerland https://lokaleregelgeving.overheid.nl/CVDR658148.

taken geboden is.[20] Dat betekent dus ook dat de zorg/jeugdhulpaanbieders hiervoor beschikbaar zijn; ➢ Het college moet ervoor zorgdragen dat Veilig Thuis 24 uur per dag bereik- en beschikbaar is in situaties waarin onmiddellijke uitvoering van de taken van Veilig Thuis noodzakelijk is;[21] ➢ Een ieder kan een melding doen bij het college over een persoon voor wie mogelijk verplichte ggz noodzakelijk is; ➢ De burgemeester kan o.a. een crisismaatregel ggz nemen, en een tijdelijk huisverbod opleggen; ➢ Het college kan wettelijke taken door derden laten verrichten. T.a.v. het vaststellen van de rechten en plichten van de cliënt kan o.g.v. de Wmo 2015 dit alleen aan een aanbieder worden gemandateerd; ➢ Veilig Thuis: Veilig Thuis heeft als wettelijke taak om te fungeren als een meldpunt voor meldingen over (een vermoeden van) huiselijk geweld en kindermishandeling. Het is wettelijk geregeld dat professionals bij Veilig Thuis een melding kunnen doen en dat zij informatie aan Veilig Thuis mogen verstrekken als dat noodzakelijk is voor het onderzoek van een situatie van hg en km of vermoeden hiervan. Ook is voor Veilig Thuis wettelijk geregeld met	vallend onder de wettelijke taken? Of gaat het hier om een extra taak? ➢ Het college moet zorgdragen voor 24 uurs-bereikbaar- en beschikbaarheid Veilig Thuis waarin onmiddellijke uitvoering van de taken van Veilig Thuis noodzakelijk is. Lukt dat niet voor een Veilig Thuis, dan zal het college moeten bekijken hoe dit dan wel kan worden georganiseerd. Hierop zijn dan wel de wettelijke kaders van Veilig Thuis van toepassing.; ➢ De zorgverzekeraars zijn verantwoordelijk voor de GGZ <u>*Toekomstscenario*</u> ➢ Hiervoor is onder het kopje '*Keuzes maken en aansluiting andere ontwikkelingen noodzakelijk'* toegelicht dat het belangrijk is dat er keuzes gemaakt gaan worden hoe het RGCI zijn inbedding gaat krijgen in o.a. het Toekomstscenario. ➢ Taken van Veilig Thuis, de GI en RvdK zullen opgaan in een RVT, dat eveneens op het niveau van de veiligheidsregio's georganiseerd gaat worden. ➢ Veilig Thuis fungeert nu als het meldpunt van huiselijk geweld en kindermishandeling en moet 24 uur per dag beschikbaar- en bereikbaar zijn en richt zich op 0-100. Ook de GI's moeten

[20] Artikel 2.6 lid 1 sub b Jeugdwet en 2.3.3. Wmo 2015.

[21] Ingevolge de EU-richtlijn ter bestrijding van geweld tegen vrouwen en huiselijk geweld zal VT voortaan 24/7 *telefonisch* beschikbaar moeten zijn voor het verstrekken van *informatie en advies* aan slachtoffers van geweld tegen vrouwen en HG.

welke organisaties zij informatie mogen uitwisselen als dat noodzakelijk is voor een goede uitoefening van hun wettelijke taken; Een aantal Veilig Thuis organisaties zijn ondergebracht bij een GDD/gemeenschappelijke regeling. Overig: ➢ De RvdK kan in acute en bedreigende situaties de rechtbank verzoeken om met spoed een kinderbeschermingsmaatregel uit te spreken. Deze maatregel wordt door een GI uitgevoerd; ➢ Meldkamer hulpdiensten is 24 uur per dag bereik- en beschikbaar. ➢ Wams regelt wettelijke basis meldpunt niet acute zorg. Nog nader uit te werken: welke samenwerking is nodig tussen het CIT en het meldpunt niet acute zorg? ➢ Informatie verstrekken aan meldpunt: informatie verstrekken aan meldpunt Veilig Thuis is wettelijk geregeld. Als het gaat om het verstrekken van informatie aan het college: dit is minder duidelijk geregeld als het gaat om het uitwisselen van informatie tussen het college en andere organisaties, maar valt dat (deels) wel te construeren;	beschikbaar zijn voor de uitvoering van kinderbeschermingsmaatregelen die met spoed worden uitgevoerd. Een inbedding van het CIT binnen het RVT zou mogelijk een optie kunnen zijn met daarbij al dan niet een integratie van de doelgroep verward en onbegrepen (voor in ieder geval de situaties waarin sprake is van acute onveiligheid). ➢ Het RVT wordt een publiekrechtelijke organisatie op de schaal van de veiligheidsregio's. Een aantal Veilig Thuis organisaties is al ondergebracht bij een GGD/gemeenschappelijke regeling. In een aantal regio's is ook het meldpunt niet-acute zorg ondergebracht. ➢ Wat zijn hiervan de voordelen en welke inrichting en keuzes voor een RGCI/CIT 0-100 zouden hierop kunnen aansluiten/voorsorteren. ➢ O.g.v. de Jeugdwet kan het college het inzetten van spoed jeugdhulp mandateren. M.b.t. een maatwerkvoorziening of maatschappelijke opvang inzetten, kan uitbesteding van de rechten en plichten van een cliënt alleen door het college zelf worden gedaan of worden gemandateerd aan een aanbieder. Wat is hierin wenselijk voor de ontwikkeling richting een RVT? Veilig Thuis, de RvdK en GI verlenen niet zelf hulp, een GI mag o.g.v. de Jeugdwet ook niet zelf jeugdhulp aanbieden, maar wel bepalen welke jeugdhulp nodig is.[23] Mogelijk dat in het kader van de ontwikkeling van het RVT hierin andere keuzes gemaakt gaan worden, ook welke hulp dan wel/niet zelf mag worden verleend c.q. welke inzet van hulp (jeugdhulp/maatwerkvoorziening) mag worden bepaald.

[23] Artikel 3.1. lid 1 en 3.5 lid 1 Jeugdwet

➢ Uitwisselen van informatie met/binnen het CIT tussen betrokken organisaties en organiseren bekendheidscheck: hierbij helpt het kader van belangen zoals opgenomen in de bijlage: ➢ A-belang: uitoefening eigen wettelijke taak→ dit past binnen de doelbeginsel van de AVG, B-belang: uitoefening eigen wettelijke taak en die van de ander → dit past ook binnen het doelbeginsel van de AVG en C-belang: delen informatie in belang taak van de ander → delen in beginsel niet toegestaan, tenzij..	➢ Ook kunnen er nadere afspraken worden gemaakt over de Wvggz meldingen. In deze laatste gevallen gaat het dan om een plustaak van het RVT, dan wel er zou voor gekozen kunnen worden het RVT ook als meldpunt voor deze meldingen van acute onveiligheid te kunnen laten fungeren. ➢ In stap 3 'beoordeling' wordt dan gezamenlijk met … beoordeeld wat de situatie is. Is het een situatie van huiselijk geweld of kindermishandeling (waaronder een ernstige ontwikkelingsbedreiging?, dan wordt dit verder door het RVT opgepakt;

Stap 5 – Uitwerken juridische structuur en implementeren RGCI/CIT 0-100

Juridische kaders geïntegreerde regionale crisisinterventies

Zoals al benoemd, kent een regionale samenwerking rond een CIT geen wettelijke basis in die zin dat door de wetgever niet is bepaald dat er een CIT is. Kaders zoals die er zijn voor de meldkamers voor noodgevallen[24] zijn er evenmin. De juridische kaders voor de samenwerking en grondslagen voor de gegevensverwerking die hierbij plaatsvindt, zijn in wet- en regelgeving de taken en kaders van verschillende organisaties/gemeenten te vinden. Zo is in de Wmo 0215 en Jeugdwet bepaald, dat het college b en w de samenwerking tussen verschillende organisaties bevordert, een maatwerkvoorziening en jeugdhulp te allen tijde beschikbaar is en is in het Besluit Wmo 2015 de 24-uurs bereikbaarheid en beschikbaarheid van Veilig Thuis bepaald. Ook is wettelijk bepaald dat het college meldingen in behandeling neemt als mogelijk de inzet van gedwongen GGZ-inzet nodig is en dat Veilig thuis een meldpunt heeft. Verder is het ook mogelijk om bepaalde interventies in te zetten zoals dat met spoed een kinderbeschermingsmaatregel wordt uitgesproken of een tijdelijk huisverbod wordt opgelegd. Kortom de wet bepaalt wel dat in spoed/crisissituaties de inzet van hulp en interventies mogelijk moet zijn en dat het college samenwerking tussen partijen moet bevorderen.

Hierna wordt verder ingegaan op:

- Randvoorwaarden voor een goede samenwerking
- Inrichting procedure en werkproces
- Juridische kaders betrokken organisaties
- Zorgvuldige gegevensverwerking

[24] Zie https://www.ambulancezorg.nl/themas/meldkamer/wetgeving

Verdere afspraken maken over de concrete invulling van de samenwerking

- Voor de start van de governance en samenwerking is van belang om met elkaar vast te stellen hoe het CIT wordt georganiseerd: waar wordt het CIT ondergebracht? Wie draagt waar zorg voor? Wie draagt zorg voor bijvoorbeeld de 'uitruk'? En is hierin een verschil tussen overdag en 's avonds/'s nachts? Hierbij wordt het landelijke werkproces als uitgangspunt genomen;
- De wijze waarop een regio start met het vormgeven van een RGCI, kan per regio verschillend zijn. In sommige regio's is bijvoorbeeld al een RGCI jeugd en in een andere regio kan ervoor gekozen zijn om bijvoorbeeld Veilig Thuis ook de crisisdienst te laten uitvoeren. De uitgangsposities om tot een RGCI te komen, kunnen dus verschillend zijn. Het schetsen van een scenario van hoe aan een RGCI vormgegeven kan worden, kan hierbij behulpzaam zijn (zie hierna).

  Hieronder staat diverse vragen die van belang zijn om samen door te doorlopen om zo de samenwerking concreet te gaan invullen en de samenwerking binnen het CIT een stevige basis te gaan geven.

Vraagstuk	**Risico's en mitigerende maatregelen**	**Wat wordt hierover afgesproken?**
Hoe organiseren we de bestuurlijke verantwoordelijkheid? Zie hiervoor ook de Rapportage 'Publieke business case CIT 0-100 waarin een indeling wordt gemaakt in drie archetypen op basis van het ontwikkelstadium.	Onduidelijke afspraken en/of visieverschillen kan leiden tot stagnatie van de samenwerking.	
Met welke partijen werken we samen en hoe richten we de governance met elkaar in? Hoe ziet	Duidelijke afspraken over besturing, rollen, financiering, taakverdeling e.d. draagt bij aan een effectieve samenwerking, een duidelijke	

het besluitvormingsproces eruit? Hoe gaan we om met visieverschillen of andere knelpunten die er zijn/kunnen ontstaan? Hoe betrekken we ervaringsdeskundigen bij de inrichting en uitvoering van het CIT? Belangrijk is om hierbij ook vast te stellen wie wel rol heeft en welke afspraken daarbij horen. Bijvoorbeeld de politie is geen deelnemer in het CIT, maar is wel een belangrijke samenwerkingspartner. *Toezicht:* organisaties hebben te maken met (interne) toezichthouders. Maak ook afspraken over de wijze waarop de toezichthouders geïnformeerd c.q. betrokken worden.	en transparante samenwerking en het behalen van doelen. Bij de taakverdeling kan er bijvoorbeeld voor worden gekozen dat één van de partijen als 'penvoerder' optreedt. De penvoerder draagt dan bijvoorbeeld zorg voor de financiële/subsidie afspraken, registratiesysteem (voor zover sprake is van een gezamenlijke registratie) en kan optreden als contactpersoon.	
Wat is de regionale CIT in jullie regio?	Voor zowel de samenwerkingspartners zelf als de betrokken jeugdigen en volwassenen moet kunnen worden uitgelegd wat de	

	regionale CIT is, wat de werkwijze is, wie hierbij betrokken zijn en hoe er met de verwerking van persoonsgegevens en rechten wordt omgegaan.	
Wat zijn de activiteiten die binnen het CIT worden uitgevoerd? Waar wordt mee begonnen en wat wordt op een later moment nog toegevoegd? Zie het landelijk ontwikkeld werkproces dat hierbij als uitgangpunt geldt.	Professionals moeten helder hebben waarom er een regionale CIT is en welke afspraken er zijn gemaakt over hoe ze hierbinnen gaan samenwerking. En ze moeten kunnen uitleggen aan betrokkenen (jeugdigen/ volwassenen) en melders, wat het doel is van deze samenwerking en welke activiteiten zij uitvoeren.	
Vanuit welke wettelijke taken en bevoegdheden (van de bestaande organisaties) wordt in het CIT samengewerkt? Welke mandaten zijn er nodig? Welke arbeidsrechtelijke afspraken zijn hierbij nodig? Een regionale CIT is geen juridische entiteit, maar een samenwerking. Bekeken zal moeten wie wat gaat doen en of er activiteiten zijn die iedereen op	Zie hierboven voor een overzicht van de relevante (wettelijke) kaders van de belangrijkste organisaties die deel (kunnen) nemen aan een RGCI. Doel is om inzichtelijk te krijgen wat de opdracht is van het college en wat de meerwaarde is van het samenbrengen van taken en expertise in de ICD tbv een goede beoordeling van de acute situatie zodat snelle en passende hulp aan betrokkenen kan worden geboden.	

dezelfde manier zou moeten kunnen uitvoeren en waarbij ze een stukje van elkaars taken uitvoeren. Juridische constructies hiervoor zijn: - Tewerkstelling - Detachering	TIP: Betrek hierbij ook al zoveel mogelijk de juridische expertise binnen de organisaties. Worden er risico's gezien? Maak hierover dan bestuurlijke afspraken over hoe hiermee wordt omgegaan.	
Bij wie komt de melding binnen? Wat zijn dan de vervolgstappen? Hoe ziet het werkproces eruit.	Uitwerken van de stappen die je zet als een melding van acute situatie (of een vermoeden daarvan) binnenkomt. Waar komen de meldingen binnen? Hoe zien de vervolgstappen er dan uit (hiervoor wordt ook nog uniform werkproces ontwikkeld)	
Hoe regelen we de bemensing, werkplekken en aansturing e.d.? En wie doet hierin wat? En welke (financiële) afspraken zijn hierover nodig? Wie treedt hierin op als contactpersoon en regelt de begroting en subsidie (penvoerder)	Het is belangrijk om de plannen ook goed uitvoerbaar te maken. Daarnaast moeten de uitvoerend professionals is staat zijn om conform hun professionele kaders (inclusief geheimhouding/(medisch) beroepsgeheim) te kunnen handelen. TIP: betrek de uitvoerend professionals zoveel mogelijk bij de inrichting van het werkproces, zodat zij ook kunnen aangeven wat zij hierin nodig hebben qua faciliteiten, ondersteuning en om -als sprake is van een beroepsregistratie- conform hun	

	professionele standaard te kunnen werken. Op die manier worden ze ook meegenomen in de ontwikkeling van de samenwerking en inrichten samenwerking.	
Welke kennis hebben de betrokken professionals nodig voor het CIT? Welke kennis is nodig van elkaars werkprocessen en hoe organiseren we hiervoor benodigde uitwisseling en/of scholing?	Investeer in de kwaliteit van kennis en de samenwerking. Over hoe de uitvoerend professionals hun werk moeten doen/doen zijn altijd verschillende beelden en opmerkingen. Zij zijn degene die dagelijks (ethische) afwegingen moeten maken en voor degen met een beroepsregistratie kunnen ze hierop ook via het tuchtrecht worden aangesproken. Een tuchtklacht is spannend en tijds- en energierovend. Van belang dus dat zij hun werk goed kunnen doen en hierin worden ondersteund.	
Het uitgangspunt is dat het CIT 0-100 altijd bereikbaar én beschikbaar is, op sterkte is én gedurende het gehele etmaal een herkenbare en consistente rol vervult in de aanpak van acuut onveilig. Welke afspraken zijn nodig om dit te kunnen bieden? Wat is hierin wel/niet haalbaar?	In het licht van wachtlijsten en personeelstekorten is het een uitdaging om de bereikbaar-én beschikbaarheid te kunnen organiseren en waarborgen.	

Hoe gaat het CIT om met persoonsgegevens? Welke informatie is op welke moment noodzakelijk? Hoe wordt hierbij omgegaan met gevoelige informatie als gegevens over de gezondheid en strafrechtelijke gegevens? Wie legt wat en waar vast? En wat zijn de voor het CIT relevante bewaartermijnen?	Inzichtelijk maken hoe de gegevens worden geregistreerd en waar. Zie hieronder ook de kaders voor een zorgvuldige gegevensverwerking. Zie verder ook bij stap 7. TIP: betrek hierbij ook de (privacy)juristen/officers en de FG, zodat zij kunnen adviseren over een zorgvuldige inrichting van de gegevensverwerking. Worden er privacyrisico's gezien? Bespreek dan hoe die zo klein mogelijk kunnen worden gemaakt en maken hierover bestuurlijke afspraken. Dit biedt comfort bij de inrichting en samenwerking bij de regionale CIT.	
Welke afspraken worden gemaakt over de rechten van betrokkene zoals als het indienen van een klacht of verzoek inzage in het dossier?	Betrokkenen moeten ook bij samenwerking hun rechten kunnen uitoefenen. Belangrijk is dat er afspraken zijn over hoe hiermee wordt omgegaan.	
Welke afspraken zijn nodig over het geven van informatie aan betrokkenen op wie de melding betrekking heeft?	Het is belangrijk om transparant te zijn over de samenwerking, werkwijze en gegevensverwerking.	

Wie is verantwoordelijk voor de communicatie?		
Welke afspraken zijn nodig voor het geval er een aansprakelijkstelling komt van iemand die stelt dat er onrechtmatig is gehandeld.	De ervaring leert dat bij samenwerking er niet altijd duidelijke (procedure)afspraken zijn over hoe te handelen bij een aansprakelijkstelling of klacht. Er gaat dan veel tijd in zitten om uit te zoeken wie hierin wat kan doen. Dat kan tot vertraging leiden als het gaat om het geven van een reactie richting de betrokkene en afhandeling van de aansprakelijkstelling/klacht	
Monitoring en evaluatie Plan Do Check Act	Op deze manier vindt borging van een leer-verbeterproces plaats. Belangrijk hierbij is dat voldoende inzichtelijk wordt wat werkende elementen en knelpunten zijn. En dat hierop vervolgacties worden ingezet.	
Overig (Juridische) randvoorwaarden regelen zoals het opstellen van Service Level Agreement (SLA), benodigde mandaten regelen e.d.		

Stap 6 – Scenario's wijze van inrichting

Starten /uitbouwen CIT 0-100

Hieronder wordt een aantal elementen scenario's geschetst over de wijze van inbedding van een RGCI 0-100. Daarbij is het ook van belang om te bepalen wie welke rol heeft en wie de verwerkingsverantwoordelijke is/zijn. Zoals hiervoor is benoemd is het van belang dat hierover ook landelijke keuzes worden gemaakt, waarbij ook duidelijk is welke regionale ruimte er is. In ieder geval zal iedere regio vanuit de eigen regionale situatie moeten bekijken hoe tot een regionale CIT te kunnen komen;

Het CIT bestaat uit een meldpunt (of meerdere) en een overlegtafel	Startfoto: stel vast: • Welke crisisdiensten zijn er in de regio voor crisismeldingen? Wat is hun doelgroep? • Waar zijn deze ondergebracht? • Hoe kunnen burgers de crisisdienst bereiken? • Waar komen meldingen over crisissituaties binnen? • Welke stappen zijn nodig om tot één meldpunt voor crisismeldingen te kunnen waarbij sprake is van acute onveiligheid? • Is er al een mate van integratie tussen spoedmeldingen Veilig Thuis en andere crisismeldingen?	Welke crisisdiensten er zijn, waar meldingen binnenkomen en wat de doelgroep is, verschilt per regio. Sommige regio's kennen bijvoorbeeld een (al dan niet geïntegreerde) CIT jeugd. En een aparte crisisdienst en meldpunt voor crisissituatie voor volwassen.
Wat is de meeste wenselijke en haalbare optie als het gaat om het	Een RGCI 0-100 is vorm van samenwerking. Er zijn verschillende opties om deze vorm te geven. Zie hieronder ok bij de geschetste scenario's en het Beleidskompas samen op in acuut.	

onderbrengen van een CIT 0-100 voor meldingen over acute onveiligheid?		
	1. Het CIT wordt (deels) ondergebracht bij een bestaande juridische entiteit die deel uitmaakt/gaat maken van een RGCI 0-100	Hierbij moet dan vervolgens worden bepaald: • Wat is de rol van deze organisatie: is dat een (deels) inhoudelijke rol? En/of gaat het om het faciliteren van bijvoorbeeld telefonische bereikbaarheid, werkplekken, registratiesysteem, personele zaken, rol als penvoerder? • Bij een (deels) inhoudelijke rol: past deze rol bij de wettelijke taken? Of is een extra en dus plustaak? Opties mate van integratie van deze organisatie bijvoorbeeld Veilig Thuis als onderdeel van CIT 0-100 zie hieronder **:
	2. Het wordt vormgegeven in een nieuwe juridische entiteit.	Dit betekent dat er een nieuwe organisaties wordt opgericht, maar waarbij . De deelnemende organisaties zouden dan moeten bepalen wat het CIT in deze vorm gaat doen en of dit betekent dat organisaties taken en/of personeel overhevelen naar de nieuwe entiteit. Risico's hiervan: het maakt de samenwerking complexer, vereist dat expertise opnieuw wordt opgebouwd en extra governance-lagen introduceert waardoor ketensamenwerking wordt bemoeilijkt. Daarom wordt geadviseerd aan te sluiten bij bestaande structuren.

	3. Het RGCI 0-100 werkt (deels) samen als een samenwerkingsverband (al dan niet met eigen rechtspersoonlijkheid)	Opties: • De samenwerking wordt ondergebracht bij in een (bestaande) gemeenschappelijke regeling. De GGD is hiervan een voorbeeld dat als openbaar lichaam ook een eigen rechtspersoonlijkheid heeft. Zie ook hierboven bij de bevindingen over het juridisch kader. • De Zorg en Veiligheidshuizen zijn een voorbeeld van en samenwerkingsverband waarbij partijen uit het sociaal- en veiligheidsdomein complexe casuïstiek met elkaar bespreken en die zich door de jaren heen hebben ontwikkeld met de ontwikkeling van een uniform werkproces en afspraken over de samenwerking en gegevensdeling. Bij een dergelijk samenwerkingsverband zijn in beginsel alle deelnemende partijen gezamenlijk verwerkingsverantwoordelijken. De vraag is of een dergelijk samenwerkingsverband passend is voor een RGCI, omdat het over een eigen meldpunt moet beschikking waar iedereen die in een situatie van acute onveiligheid zit of kennis heeft van een dergelijke situatie zoals de politie. Het zou aan de orde kunnen zijn als het CIT wordt ondergebracht bij het lokale team dat bestaat uit een samenwerkingsverband. De vraag is of dit een wenselijke optie is, omdat alle deelnemende partijen dan wettelijke taken 'mee nemen' naar het CIT en in beginsel gezamenlijk

		verwerkingsverantwoordelijken zijn, tenzij hierover andere afspraken worden gemaakt. Als het samenwerkingsverband geen juridische entiteit kent, kunnen er geen overeenkomsten e.d. worden afgesloten
	** Mate van integratie van de organisatie waar het CIT wordt ondergebracht. Hieronder is hiervoor een drietal scenario's geschetst, waarbij het CIT qua organisatie bij één van de deelnemende partijen wordt ondergebracht. Hierop zijn ook weer varianten op mogelijk. Met elkaar zal moeten worden verkend wat het meest haalbare scenario is. Niet alleen vanuit juridisch perspectief, qua ontwerpcriteria, maar ook qua financiële en organisatorische haalbaarheid. En bovenal moet het goed uitlegbaar zijn richting jeugdigen en volwassenen die te maken hebben met acute onveiligheid en bijdragen aan het doel wat met een regionaal geïntegreerde CIT wordt beoogd. Juridisch gezien zijn er verschillende mogelijkheden en vraagt het vooral om het maken van keuzes, stevig bestuurlijk commitment en een zorgvuldig inrichting van het werkproces en gegevensdeling. **Scenario 1** ***Mate van integratie**:* zeer beperkt ***Beschrijving:*** Het CIT wordt ondergebracht bij Veilig Thuis, GGZ, GI of een andere juridische (gemeentelijke) entiteit zoals beschreven in mogelijkheid 1. ***Taakverdeling:*** de juridische entiteit faciliteert het CIT en meldpunt bijvoorbeeld als penvoerder, door het faciliteren van een registratiesysteem, huisvesting, en/of vervult de rol van expert/adviseur. Er wordt niet vanuit de wettelijke taken deelgenomen, maar vanuit een plustaak. Hierbij is een strikte scheiding van taken als het gaat om de wettelijke taken van de organisatie waar het CIT wordt ondergebracht en de taken van het CIT. De juridische entiteit neemt vanuit de eigen wettelijke taken wel expertise en kennis mee voor omgaan met situaties waarin sprake is van acute onveiligheid. ***Informatiedeling:*** Beperkt. Informatie wordt in een apart (deel van het) systeem geregistreerd ***Voordelen:*** juridisch en qua taken gezien een duidelijke scheiding van taken en rollen. ***Nadelen/nader uitwerken:*** mogelijkheden van juridische entiteit niet volledig benut waar het gaat om inhoudelijke en kennis van casussen die het CIT kan helpen. Samenwerking aanwezig, maar niet optimaal benut.	

Scenario 2

***Mate van integratie**:* gedeeltelijk door naast faciliterende rol ook een inhoudelijke rol te hebben in het CIT
Beschrijving: VT, GGZ of een andere entiteit faciliteert het CIT en draagt daarnaast informatie aan in het CIT aan de voorkant om
situaties beter te kunnen beoordelen en/of door de meldingen in ontvangst te nemen.
Taakverdeling: de juridische entiteit faciliteert het CIT en meldpunt en/of vervult de rol van expert/adviseur. Daarnaast deelt de
juridische entiteit informatie over casussen waar nodig en/of neemt de meldingen aan. Hierbij wordt dus ook deelgenomen vanuit de eigen wettelijke taken. De basis en plustaken lopen in dit scenario in elkaar over, maar nog wel in beperkte mate.
De juridische entiteit neemt expertise en inhoudelijke kennis van casussen c.q. een (deel van de) wettelijke taak mee naar het CIT.
Bijvoorbeeld een CIT jeugd is nu ondergebracht bij een GI. De GI heeft hierin een eigen wettelijke taak als het gaat om het uitvoeren
van een kinderbeschermingsmaatregel die met spoed wordt uitgesproken en/of als het gaat om het ontvangen van informatie over een crisissituatie in een lopende maatregel. De GI kan ook namens het college fungeren als het meldpunt voor crisissituaties waarin met
spoed (jeugd)hulp moet worden ingezet. In dat geval voert de GI een 'plustaak' uit. Om tot een CIT 0-100 te komen zal dit met de colleges in de regio moeten worden geregeld.

Informatiedeling: vindt overwogen plaats. Informatie wordt in een apart systeem geregistreerd, maar de juridische entiteit kan beide systemen (CIT en eigen systeem (maar) raadplegen voor informatiedeling waar nodig
Voordelen: intensievere samenwerking zorgt voor betere kennisdeling, betere samenwerking, benutten van elkaars expertises.

	Nadelen/nader uitwerken: scheiding van rollen en taken lopen makkelijker in elkaar over, dit vraagt om een zorgvuldig uitwerking van het werkproces. **Scenario 3** ***Mate van integratie****: volledig (in lijn met toekomstvisie)* ***Beschrijving:*** CIT voert wettelijke taken deelnemende partijen uit (als plustaak) én de eigen wettelijke taken. ***Taakverdeling:*** de juridische entiteit faciliteert het CIT en meldpunt en is inhoudelijk onderdeel van het CIT (inhoudelijke rol en/of vervult de rol van expert/adviseur). Daarnaast zijn de wettelijke taken (deels) ingebracht en deelt de juridische entiteit informatie over casussen. Basistaak en plustaken lopen in dit scenario in elkaar over. De juridische entiteit neemt expertise en inhoudelijke kennis van casussen mee naar het CIT en/of (een deel van) de taken van de andere organisaties worden geïntegreerd in een wettelijke taak van de entiteit die faciliteert (bijvoorbeeld het meldpunt van Veilig Thuis gaat namens het college ook jeugdhulp en/of maatwerking voorziening inzetten in acute situaties en fungeert dus ook als het crisismeldpunt hiervoor). ***Informatiedeling:*** vindt overwogen plaats. Informatie wordt in een apart systeem geregistreerd, maar de juridische entiteit kan beide systemen (CIT en eigen systeem) raadplegen voor informatiedeling waar nodig ***Voordelen:*** intensievere samenwerking zorgt voor betere kennisdeling, betere samenwerking, benutten van elkaars expertises. **Nadelen/nader uitwerken:** scheiding van rollen en taken lopen makkelijker in elkaar over, uitwerking vooraf nodig over (juridische) haalbaarheid en uitwerken van taken en verantwoordelijkheden dient zorgvuldig te gebeuren.
	Nog te beantwoorden vragen/te regelen bij deze scenario's: 1. De scenario's hebben ook weer verschillende varianten, afhankelijk van betrokken organisaties. Algemene vraag: bij welke organisaties is het meest logisch om scenario 1 of 2 te beleggen? - Meldpunt niet-acuut (GGD) - VT

	- Gemeente - GI - Aansluiten bij meldpunt niet-acute zorg - anders 2. Verdere samenwerking organiseren.

Stap 7 - Monitoring, evaluatie en doorontwikkeling

Van belang is om te toetsen of dat wat met een RGCI wordt beoogd, ook wordt bereikt. Het goed monitoren van de samenwerking, evaluatie van de bevindingen en bespreken of en zo ja welke aanpassingen nodig zijn, is dan ook essentieel om te doen.

Bijlage 1. Overzicht wettelijke taken en grondslagen gegevensverwerking

Instantie/organisatie	Wettelijke taken	Grondslagen gegevensverwerking	Mag wel/geen strafrechtelijke gegevens verwerken N.B: dit is o.g.v. de wet altijd aan een bepaalde taak/ voorwaarden verbonden	Mag wel/geen gegevens over de gezondheid verwerken N.B: dit is o.g.v. de wet altijd aan een bepaalde taak/ voorwaarden verbonden	Relevante pagina's uit Handvat Gegevensuitwisseling bij samenwerking rond casuïstiek zorg- en veiligheid
College Wmo	O.g.v. van artikel 4.1.1 Wmo 2015 bevordert het college een goede samenwerking tussen VT, de hulpverlenende instanties, de politie, de GI en de RvdK; O.g.v. van artikel 2.3.3 Wmo 2015 draagt het college er voor dat in	Artikel 6 lid 1 sub e AVG +wettelijke verplichting	ja	ja	H.3.2 Gemeente

	spoedeisende situaties onverwijld tot verstrekking van een tijdelijke maatwerkvoorziening wordt voorzien (Wams wijzigt dit artikel als volgt: ***Artikel 2.3.3*** *In spoedeisende gevallen, daaronder begrepen de gevallen waarin terstond opvang noodzakelijk is, al dan niet in verband met risico's voor de veiligheid als gevolg van huiselijk geweld, beslist het college na een melding als bedoeld in artikel 2.3.2, eerste lid, of een melding als bedoeld in artikel 2.2.5 zonder dat een aanvraag als bedoeld in artikel 2.3.5 is gedaan, onverwijld tot verstrekking van een tijdelijke maatwerkvoorziening in afwachting van de uitkomst van het onderzoek, bedoeld in artikel 2.3.2, 2.3a.1 of 2.3a.4*.) Het college b en w heeft /de colleges in regio heeft/hebben op grond van artikel 4.1.1 lid 1 Wmo 2015 de verantwoordelijkheid				

	voor de inrichting van een VT-organisatie. Onderdeel hiervan is het organiseren van bereikbaarheid en beschikbaarheid van VT ook buiten kantoortijden waar onmiddellijke uitvoering van taken als bedoeld in artikel 4.1.1, tweede en derde lid, van de wet, geboden is; O.g.v artikel 2.6.3 kan het college de uitvoering van deze wet, behoudens de vaststelling van rechten en plichten, door derden laten verrichten				
College Jeugdwet (kernpartner)	O.g.v. artikel 2.6 lid 1 sub b Jw verantwoordelijk voor dat jeugdhulp op een laagdrempelige en herkenbare manier wordt aangeboden en te allen tijde bereikbaar en beschikbaar is in situaties waarin onmiddellijke uitvoering van taken geboden is. Op grond van artikel 2.11 lid 1 Jw kan het college de uitvoering van	idem	ja	ja	H.3.2 Gemeente

	de Jeugdwet door derden laten verrichten. O.g.v. art. 2.4 Jeugdwet verantwoordelijk voor: verzoek tot onderzoek RvdK als maatregel m.b.t. het gezag overwogen moeten worden Op grond van artikel 7.4.1 lid 2 Jw mag het college t.b.v. een doelmatig, doeltreffend en samenhangend gemeentelijk beleid t.a.v. o.a de GI en VT gegevens verwerken.				
College bij uitvoering Wvggz (kernpartner)	O.g.v. H.5 Wet verplichte geestelijke gezondheidszorg (Wvggz) is het college verantwoordelijk voor in behandeling nemen meldingen over mogelijk noodzaak tot inzetten Wvggz.	idem			Addendum bij het Handvat

	Eenieder kan een melding doen voor wie de noodzaak tot ggz moet worden onderzocht.				
Burgemeester (kernpartner)	Kan een crisismaatregel nemen o.g.v. art. 7:1 Wvggz. De burgemeester kan een wethouder een mandaat verlenen voor het nemen van een crisismaatregel (art. 7:1 lid 3 Wvggz) Daarnaast vormt de burgemeester samen de politiechef en (hoofd) officier van justitie de zogenaamde driehoek.	idem			H.3.2 paragraaf 3.2.1 Addendum bij het handvat + ook bij kader OM en Veilig Thuis (tijdelijk huisverbod)
College b en w overig (kernpartner)	O.g.v. art. 2 Wet op de veiligheidsregio's is het college b en w belast met de organisatie van de brandweerzorg, rampenbestrijding en crisisbeheersing en geneeskundige hulpverlening	idem			

	Verantwoordelijk voor uitvoering laatste fase ISD-maatregel (art. 44b t/m q Penitentiaire maatregel)				
Gecertificeerde Instelling (GI)	O.g.v. art. 3.2 Jeugdwet belast met uitvoering kinderbeschermingsmaatregelen en jeugdbescherming. In crisissituaties kan een voorlopige ondertoezichtstelling worden uitgesproken op verzoek van de Raad voor de Kinderbescherming. Dit gaat vrijwel altijd gepaard met een spoedmachtiging uithuisplaatsing. O.g.v art. 3.5. lid 1 bepaalt GI jeugdhulp die nodig is bij de uitvoering van kb-maatregel of jeugdreclassering. Hierbij kan het ook gaan om jeugdhulp die in een crisissituatie nodig is. N.B: Het college moet ervoor zorgdragen dat jeugdhulp te allen tijde beschikbaar is, dus daaruit zou kunnen worden afgeleid dat het college er ook voor moet	Artikel 6 sub c (dossierplicht), Artikel 6 sub e	ja	ja	H.3.4 GI

	zorgdragen dat de GI dat zou moeten kunnen doen.				
GGD	Dit is een openbaar lichaam met rechtspersoonlijkheid. Er zijn 25 GGD-regio's die (deels) samenvallen met de veiligheidsregio's. Het wettelijke kader hiervoor is geregeld in Wet gemeenschappelijke regelingen (Wgr). Deze regeling kent verschillende samenwerkingsvormen: openbaar lichaam, gemeenschappelijk orgaan, bedrijfsvoeringsorganisatie, centrumconstructie en gemeenschappelijke regeling zonder meer. In een aantal regio's is Veilig Thuis onderdeel van de GGD.	Grondslag zal per taakverschillen. Bij publieke organisatie is dat in ieder geval art. 6 lid 1 sub e	ja	ja	Niet opgenomen
GGZ (kernpartner)	WVGGZ Jeugdwet Wet BIG Wgbo (boek 7 afdeling 5 BW)	Afhankelijk van welke taak wordt uitgevoerd:	ja	ja	H.2.7. 'Medisch beroepsgeheim en

	Forensische zorg Zorgprofessionals hebben een medisch beroepsgeheim. Dat betekent dat uitgangspunt is dat het delen van informatie alleen met toestemming van de betrokkenen gebeurt. Andere gronden om het beroepsgeheim te kunnen doorbreken zijn: delen met een vervanger of professionals die rechtstreeks betrokken is bij de behandeling, bij een wettelijke verplichting of bevoegd of als spraken is van een conflict van plichten. Financiering GGZ volwassenen is vanuit de Zorgverzekeringswet, jeugd-ggz valt onder de verantwoordelijkheid van het college o.g.v. de Jeugdwet	Art. 6 lid 1 sub b, c, en e			het beroepsgeheim van hulpverleners' H.3.3. GGZ
Jeugdhulpaanbieder (kernpartner/aanhaker/ bijblijver)	Organisatie (waaronder de jeugd ggz en jeugdhulp aan jeugdigen met een verstandelijke beperking) of natuurlijke persoon die	Wettelijke verplichting (dossierplicht)	Ja	Ja	H.3.5 Jeugdhulp

	jeugdhulp biedt onder verantwoordelijkheid van het college (art. 1.1. Jeugdwet). In H.4 Jeugdwet zijn nadere kaders over de kwaliteit bepaald. Ook jeugdhulpverleners hebben op grond van de Jeugdwet een beroepsgeheim en kennen dezelfde doorbrekingsgronden als het medisch beroepsgeheim (zie hierboven bij de GGZ)				
Openbaar Ministerie (aanhaker)	OvJ kan ambtshalve of op verzoek een verzoekschrift voor een zorgmachtiging Wvggz voorbereiden (art. 5:3 Wvggz) + heeft rol in inzet interventies zoals een tijdelijk huisverbod en beschermingsmaatregel		ja	ja	H.3.6. Openbaar Ministerie
Politie (kernpartner)	O.g.v. artikel 3 Politiewet heeft de politie tot taak in ondergeschiktheid aan het bevoegd gezag en in overeenstemming met de geldende rechtsregels te zorgen		ja	?	H.3.7 Politie

	voor de daadwerkelijke handhaving van de rechtsorde en het verlenen van hulp aan hen die deze behoeven. Artikel 8 of 9 Wpg afhankelijk ernst onderzoek Artikel 18 lid 1 Wpg jo. art. 4:2 lid 1 aanhef en onder i Bpg Opleggen Huisverbod gemandateerde bevoegdheid BM Art. 3 Wet tijdelijk huisverbod Politiegegevens verstrekken aan blijf van mijn lijf/Oranje huizen. Lokale convenanten.				
Raad voor de Kinderbescherming (aanhaker)	De RvdK heeft diverse taken rond bescherming, gezag en omgang, rond Afstand, Screening, Adoptie en Afstammingsvragen en op het gebied van het jeugdstrafrecht. In artikel 3.1.lid 1 en 2 Jeugdwet is t.a.v. de beschermingstaak het volgende bepaald: 1. De raad voor de kinderbescherming onderzoekt de noodzaak tot het treffen van een	Art. 6 lid 1 sub e Art. 6. Lid 1 sub c	Ja (raadplegen justitieel documentatie-register	ja	H.3.8. Raad voor de Kinderbescherming

	kinderbeschermingsmaatregel indien het college, een daartoe door het college aangewezen jeugdhulpaanbieder, een gecertificeerde instelling of Veilig Thuis hiertoe een verzoek heeft gedaan. 2. Tevens kan de raad voor de kinderbescherming een onderzoek als bedoeld in het eerste lid doen, indien: ○ a. sprake is van een acute en ernstig bedreigende situatie voor de minderjarige, of ○ b. bij de uitvoering van enige andere wettelijke taak van de raad voor de kinderbescherming blijkt dat er sprake is van een geval waarbij een kinderbeschermingsmaatregel overwogen dient te worden.				

Reclassering (aanhaker)	De reclassering draagt bij aan een veiliger samenleving door het voorkomen en verminderen van crimineel gedrag. Ze adviseert over de aanpak van verdachten en veroordeelden. Ze houdt toezicht, traint, voert taakstraffen uit, indiceert en leidt toe naar zorg, en begeleidt de terugkeer in de maatschappij.				H.3.9 Reclassering
Slachtofferhulp	artikelen 6 en 7 Wjs; - artikel 1 Regeling Aanwijzing Slachtofferhulp; - artikel 51aa Sv; - artikel 3 Besluit slachtoffers van strafbare feiten Stichting Slachtofferhulp Nederland (hierna: SHN) biedt praktische hulp, juridisch advies en emotionele steun aan: - slachtoffers (waartoe ook nabestaanden en familie worden gerekend) van strafbare feiten;	art. 6 lid 1 onder e AVG	ja	ja	H.3.10 Slachtofferhulp

	- slachtoffers van niet strafbare feiten als verkeersongelukken, calamiteiten en vermissingen of veroorzakers van verkeersongelukken (niet zijnde misdrijven); - getuigen van (strafbare) feiten zoals bijvoorbeeld suïcide en bekenden van slachtoffers van (strafbare) feiten.				
Veilig Thuis (kernpartner)	In artikel 4.1. lid 2 Wmo 2014 is bepaald welke taken Veilig Thuis uitvoert Veilig Thuis is o.g.v. artikel 4.1.1 lid 2 sub a uitvoeringsbesluit Wmo verplicht te allen tijde bereikbaar en beschikbaar te zijn in situaties waarin onmiddellijke uitvoering van de taken als bedoeld in artikel 4.1.1 lid 2 (regelt o.a. fungeren als meldpunt en in kennis stellen van organisaties) en 3 (geven van advies) geboden is;	Artikel 6 lid 1 sub e AVG: uitvoeren taak van algemeen belang	ja	ja	H.3.12 Veilig Thuis

	Verder heeft Veilig Thuis als taak/bevoegdheid: het in kennis stellen van een instantie die passende professionele hulp kan verlenen bij huiselijk geweld of kindermishandeling, van een melding van huiselijk geweld of kindermishandeling of een vermoeden daarvan, indien het belang van de betrokkene dan wel de ernst van de situatie waarop de melding betrekking heeft daartoe aanleiding geeft; e. het in kennis stellen van de politie, de raad voor de kinderbescherming, het openbaar ministerie, de reclassering of Slachtofferhulp Nederland van een melding van huiselijk geweld of kindermishandeling of een vermoeden daarvan, of van informatie die op die melding betrekking heeft, indien het belang van de betrokkene dan wel de ernst van de situatie waarop de				

	melding betrekking heeft daartoe aanleiding geeft; f. indien Veilig Thuis een verzoek tot onderzoek bij de raad voor de kinderbescherming doet, het in kennis stellen daarvan van het college, g. het op de hoogte stellen van degene die een melding heeft gedaan, van de stappen die naar aanleiding van de melding zijn ondernomen.				
GHOR, politie, ambulance en brandweer (samenwerking meldkamer)	Wet Veiligheidsregio's: Regelt o.a. dat de meldkamer van de politie ook ter beschikking wordt gesteld aan de brandweer, ambulance en GHOR. Uit de taken volgt een 24uurs bereik- en beschikbaarheid.				H.3.7. Politie
Zorgaanbieder (kernpartner/aanhaker/ Bijblijver)	Organisatie of natuurlijke die jegens het college gehouden is een algemene voorziening of een maatwerkvoorziening te leveren (art. 1.1 Wmo 2015). In H.3 Wmo	Art. 6 lid 1 sub a, b, c….			Niet in handvat opgenomen

	2015 zijn nadere kaders over de kwaliteit bepaald. Maatschappelijke opvang: onderdak en begeleiding voor personen die de thuissituatie hebben verlaten, al dan niet in verband met risico's voor hun veiligheid als gevolg van huiselijk geweld, en niet in staat zijn zich op eigen kracht te handhaven in de samenleving.				
Wams (aanpak meervoudige problematiek + meldpunt niet-acute zorg	**Artikel 2.2.5:** 1. Het college draagt er zorg voor dat een ieder zorgen over het welzijn, de zelfredzaamheid, de participatie, of de gezondheid van de ingezetenen van de desbetreffende gemeente kan melden. Het college voorziet voor het ontvangen van deze meldingen in ieder geval in een voor dat doel opengesteld telefoonnummer. 2. Het college draagt er zorg voor dat ten aanzien van de in het eerste lid bedoelde meldingen: a. een triage wordt uitgevoerd om vast te stellen of en hoe de melding kan worden opgevolgd, en zo nodig aan de melder beknopt advies wordt gegeven wat hij gelet op de aard van de melding kan doen ;b. zo nodig na een triage de melding wordt doorgeleid naar de voor de behandeling van die melding meest aangewezen partij of naar het college om de melding zelf in behandeling te nemen; c. de persoon ten aanzien van wie de melding is gedaan, of diens ouders of wettelijke vertegenwoordigers, van de melding op de hoogte worden gesteld, tenzij hierdoor de hulpverlening aan deze persoon belemmerd wordt of zou kunnen worden; d. de melder zo nodig op de hoogte wordt gesteld over, wat met de melding is gedaan. 3. Bij of krachtens algemene maatregel van bestuur kunnen nadere regels worden gesteld ter uitvoering van het bepaalde in het eerste en het tweede lid. **Artikel 2.3.3** In spoedeisende gevallen, daaronder begrepen de gevallen waarin terstond opvang noodzakelijk is, al dan niet in verband met risico's voor de veiligheid als gevolg van huiselijk geweld, beslist het college na een				

	melding als bedoeld in artikel 2.3.2, eerste lid, of een melding als bedoeld in artikel 2.2.5 zonder dat een aanvraag als bedoeld in artikel 2.3.5 is gedaan, onverwijld tot verstrekking van een tijdelijke maatwerkvoorziening in afwachting van de uitkomst van het onderzoek, bedoeld in artikel 2.3.2, 2.3a.1 of 2.3a.4. Aan artikel 2.1.1 wordt een lid toegevoegd, luidende: 3. Het gemeentebestuur draagt er zorg voor dat deze wet, voor zover dat noodzakelijk is met het oog op de situatie van de cliënt of zijn gezinsleden, wordt uitgevoerd in samenhang met de Jeugdwet, de Participatiewet en de Wet gemeentelijke schuldhulpverlening. Artikel 2.1.2, vierde lid, wordt als volgt gewijzigd: 1. De onderdelen a en b komen te luiden: a. een zo integraal mogelijke dienstverlening op het sociaal domein en aanpalende domeinen en aan afstemming met interventies op het gebied van deze domeinen; b. de samenwerking met partijen ten behoeve van de in onderdeel a genoemde doelen met specifieke aandacht voor samenwerking in het kader van een gecoördineerde aanpak.

Bijlage 2: Model-/voorbeeld documenten